

VÀ DÒNG DỐI NGƯỜI SẼ CHIẾM ĐƯỢC CỬA THÀNH CỦA QUÂN THÙ

 Tôi, như thường lệ, trễ một hoặc hai giờ. Mục sư đã đứng dậy, nói, “Bây giờ, tôi muốn giới thiệu với tất cả anh chị em Ông Branham hay đến trễ.” Ồ, tôi có rất nhiều việc phải làm nên tôi—tôi chỉ thỉnh thoảng đến muộn. Nhưng lần này tôi không thể tránh được điều đó. Lần này chính là vì thời tiết. Tôi có thể đưa ra lý do thời tiết để đối phó. Phải hoãn lại điều đó, Anh Rose, chờ một chút. Xin chào, Chị Rose. Và vui mừng vì có mặt ở đây sáng nay, Anh Rose và Chị Rose, và Anh Sharrit, cùng nhiều anh em đồng lao, anh chị em những người tốt đẹp ở ngoài đó.

2 Tôi nghe rằng, người nào đó nói với tôi, “Khi trời mưa ở Phoenix, mọi người chỉ nằm trên giường,” một sự thay đổi như vậy, anh em biết đấy. Một trong những ngày này tôi sẽ có được một bữa ăn miễn phí. Họ nói với tôi rằng anh có thể ăn miễn phí mỗi ngày mặt trời không chiếu sáng. Tôi sẽ xem điều đó hôm nay, khiến họ phải trả hết cho điều đó.

3 Tôi đã nói tối hôm qua, ở ngoài nhà thờ nào đó. Tôi thực sự không nhớ tên của nó. Và vì thế chúng tôi đã có một thì giờ tuyệt vời, đêm qua, ở tại buổi nhóm đó. Và đi qua đến nhà thờ của Anh Outlaw, và đi lên Tempe, và chúng tôi thật sự có một thì giờ tốt đẹp trong tình thân hữu này. Và tôi mong được gặp tất cả các anh em mục sư này tại hội đồng, vì vậy chúng ta sẽ có thời gian để đi loanh quanh, Anh Rose à, và nói chuyện với nhau. Và vì điều đó mà tôi đến, là để có sự thông công. Và chúng ta đã...đang trông chờ thời khóa biểu của mình và tìm thấy rất nhiều nơi. Nhưng tôi nghĩ đây là cơ hội lớn nhất, bởi vì tôi phải—để gặp gỡ những người khác nhau, để gặp họ và theo đó thực hiện.

4 Đôi khi trong việc rao giảng, mọi mục sư truyền đạo đều bị hiểu lầm, cách này hay cách khác. Nhiều lần, mọi người lấy điều gì đó mà anh em nói và chỉ là loại...Nó nghiêng một chút về họ, vì vậy họ sẽ nói theo cách đó. Và rồi người kế tiếp nghe điều đó,

nó sai lệch thêm một chút nữa. Anh em biết đấy trước hết, nó hoàn toàn chỉ để mua vui.

⁵ Vì vậy—vì vậy, nhiều lần, trong khi rao giảng, tôi hầu như sa lầy vào các giáo phái và các tổ chức cùng các sự việc. Đôi khi, mọi người nói sau đó, “Anh Branham chống lại một tổ chức.” Sai rồi. Tôi không chống lại một tổ chức nào. Nhưng rất nhiều lần người ta dựa trên tổ chức đó, anh em thấy đấy, và đặt hi vọng của họ dựa trên điều đó thay vì dựa trên Đấng Christ.

⁶ Họ muốn thấy họ có thể có được bao nhiêu thành viên cho tổ chức đó. Vậy thì, điều đó rất tốt. Tôi—tôi...Điều đó ổn thôi. Tôi nghĩ rằng mọi tổ chức nên có được mọi thành viên mà nó có thể có được. Điều đó rất tốt. Nhưng khi anh em bắt đầu nhận lấy những người chưa trở lại đạo và đặt nhiều vào điều đó hơn là vào tầm quan trọng của Đức Thánh Linh, giống như Anh Rose đã nói ở đây cách đây một lát, và những việc khác, thế thì anh em làm cho—anh em khiến nhiều người suy nghĩ: “Chúng ta thuộc về *điều này*, và chúng ta thuộc về *điều kia*.” Xét cho cùng, hết thấy chúng ta đều thuộc về Đức Chúa Trời. Hiểu không?

⁷ Bây giờ, nếu tôi nhìn thấy một người đi xuôi dòng sông trên một chiếc thuyền...Và tôi sống bên một dòng sông ở Indiana, Sông Ohio, và tôi ở ngay bên những dòng suối. Đó là nơi rất nguy hiểm, có những thác nước, bởi vì nó sẽ làm các bạn đâm sầm xuống ngay bây giờ. Nếu anh em từng đi qua suối đó, không con thuyền nào có thể đi qua thác nước đó, bởi vì nó như vậy, lao thẳng xuống khoảng mười hai hoặc mười ba thước, và rồi làm nổi sóng lên đáy thuyền, vì nó đập vào đá, đá ngầm ở đó. Và tôi nghĩ những—những—những mỏm đá, những mỏm đá trắng xóa, bọt nước trắng xóa phun ra dưới những thác nước cao thẳng đứng mười hai thước, đấy, chỗ nó rơi xuống, nó lại bay lên. Và rồi đổ nhào xuống ngay giống như thế, và dòng nước chảy xiết xuống như một cuộc đua quan trọng mà sâu khoảng hai mươi hay hai mươi một mét. Và trong đó có dòng nước xoáy quay cuồng theo cách *này*, và mang nó ra và đi xuống qua một con kênh. Thật sự không có cách nào để sống sót, anh em biết đấy.

⁸ Trước đây thời gian gần một người đàn ông có mặc chiếc áo phao đã biến mất ở đây. Họ chỉ thấy sự việc đó khi người đó rơi

xuống, như *thế*. [Anh Branham bật ngón tay—Bt.] Ngay cả chiếc áo phao đó, dòng nước lớn chảy xiết đó đã thật sự cuốn anh ta đi ngay. Và không hề tìm thấy người đó. Không hề biết điều gì đã xảy ra với anh ta. Anh ta đã leo lên vách đá hay các bờ rìa ở dưới đó, có lẽ ở chung quanh đó một hay hai dặm, và không có cách nào sống sót.

9 Và nếu tôi thấy người nào đó xuôi dòng sông đó trên một chiếc thuyền nhỏ cũ kỹ, ngồi đó đọc sách, cứ đi tiếp, tôi phải la lên cho anh ta biết, “Hãy ra khỏi chiếc thuyền đó. Con thuyền không thể đi qua những dòng nước chảy xiết ấy.” Vậy thì, ấy là không phải tôi có điều gì chống lại người đó, thậm chí nếu tôi có nói oang oang với người ấy và nói thật gay gắt với anh ta. Không phải là tôi có điều gì chống lại người đó. Tôi yêu mến người đó, nhưng tôi biết anh ta sẽ đắm sầm xuống. Đó là lý do tôi la lớn người ấy. Bởi vì anh ta không... Chính là vì tôi thật sự yêu thương người đó, là—là lý do tôi la hét. Nếu tôi không quan tâm, tôi có thể nói, “Thế đấy, một sự giải thoát,” cứ tiếp tục, đấy, nếu tôi không quan tâm đến anh ta.

10 Nhưng lý do tôi nói những điều đó là bởi vì tôi sốt sắng vì Hội thánh. Tôi—tôi nóng cháy vì Hội thánh của Đức Chúa Trời. Và tôi—tôi thật sự ghét thấy Nó trở nên có khuynh hướng tổ chức. Và tôi biết xu hướng đó, rằng đó là cách mà mọi giáo hội đã đi đến với những vách đá, đúng như thế, ngay dưới xu hướng tổ chức đó.

11 Cứ suy nghĩ về sự phục hưng trong thời của những người Lutheran, hãy xem nó đã đi đến đâu. Và ngay khi nó đạt đến mức đó, nó không bao giờ sống lại. Những người Lutheran không bao giờ trở lại. Hãy nhìn xem những người Giám Lý Wesley, đã không bao giờ trở lại. Hãy nhìn vào tín đồ Hành Hương Thánh, Na-zaren, tất cả những người còn lại của họ, Báp-tít, Trưởng Lão. Họ có một cuộc phục hưng, và rồi một người nào đó nổi dậy với quyền năng của Đức Chúa Trời trên người ấy, người ấy bắt đầu hành động trong Thánh Linh. Rồi ngay khi người đó chết, thì họ đưa nó vào thành một tổ chức từ đó.

12 Giống như Viện Kinh Thánh Moody, một nơi tốt đẹp, nhưng nó sẽ không bao giờ giống như Moody đã có. Hiểu không? Và

những thứ mà Moody ủng hộ, chúng cách xa nó hàng triệu dặm, anh em cũng ở đó vậy. Và bây giờ tất cả đều là trí tuệ, nơi mà Moody đã nói về Thánh Linh, anh em thấy đấy. Và vì thế anh em—anh em tìm thấy điều đó, trong những việc ấy.

¹³ Bây giờ, khi tôi mới bắt đầu, và đến Phoenix ở đây, cách đây nhiều năm, trong phong trào Ngũ tuần, đã có cơ hội để chính tôi thành lập một tổ chức. Các anh em Mưa Cuối Mùa đến gặp tôi, nói, “Đây là nó. Chúng ta hãy bắt đầu. Tại sao, chúng ta sẽ là—là lớn hơn tất cả những giáo phái còn lại.”

¹⁴ Tôi nói, “Chao ôi! Không phải thế. Không phải—không phải là việc đó, thưa anh em. Anh em—anh em xa cách—xa cách đường lối đó hàng triệu dặm. Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ ban phước cho nó.” Hãy đọc lịch sử. Đọc Kinh Thánh. Sẽ không bao giờ có tổ chức khác ra từ nó, mà đến từ điều này. Đúng thế. Điều này sẽ lập thành tổ chức và đi vào...Nó ở trong tình trạng Lao-đi-xê bây giờ. Nhưng tôi muốn nói với anh em, hỡi anh em, không có những tổ chức được Đức Chúa Trời ban phước dấy lên nữa. Sẽ không có gì trong số này. Chúng ta đang ở Sự Tái Lâm của Chúa. Hiểu không? Và Đức Chúa Trời sẽ lấy những người còn sót lại ra khỏi phong trào đại đoàn kết này, điều đó đang diễn ra bây giờ, vì Cô Dâu, nhưng sẽ không bao giờ có bất cứ thứ gì có tổ chức, một cách thuộc linh nữa. Hiểu không? Nó đã xong rồi.

¹⁵ Khi tôi thấy các anh em mình, thưa anh em yêu quý, thiên về cách đó, thế thì tôi chỉ dốc hết sức mình. Và đôi khi các anh em nói, “Ồ, Anh Branham chống lại chúng ta. Chúng ta...” Điều đó là sai. Chao ôi! Đó là—đó là điều xa vời nhất trong tâm trí tôi, là chống lại bất cứ người nào. Tôi—tôi vì anh em. Tôi là anh em của các bạn, thấy đấy, và tôi đang cố gắng hết sức mình. Và đó là lý do tôi không bao giờ tham gia bất kỳ tổ chức nào, để tôi có thể đứng trong chỗ bất hòa và nói, “Anh ơi, đừng. Đó không phải là cách.”

¹⁶ Họ nói, “Chúng tôi thuộc về Hội Ngũ Tuần.” Điều đó tuyệt vời. Hội Phúc Âm Ngũ Tuần đã là một phước lành tuyệt vời đối với tôi. “Chúng tôi là tín hữu Foursquare.”Ồ, họ thật là một ơn phước với tôi. “Chúng tôi là tín hữu Danh Jê-sus.” Hãy xem họ thật phước hạnh biết bao đối với tôi. “Chúng tôi là những tín

hữu *giáo hội này*, giáo hội *kia*.” Bất kể là giáo hội gì đi nữa, hết thảy họ đều phước hạnh. Họ là—họ là dân sự của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Và dân sự của Đức Chúa Trời ở trong tất cả điều đó.

17 Và khi chúng ta đến chỗ liên kết với nhau, nói rằng, “Chúng ta ở đây tốt hơn hội Church of God một chút,” anh em thấy đấy, hoặc, “Chúng tôi tốt hơn một chút so với Foursquare hoặc Danh Jêsus,” hay đại loại như thế. Khi chúng ta chỉ là một...Chúng ta có thể khác biệt một chút về ý tưởng. Tất cả chúng ta đã đi ăn tối hôm nay, tất cả chúng ta sẽ lấy những chiếc bánh khác nhau, nhưng chúng ta đang ăn bánh giống nhau, anh em thấy đấy. Đó là ý tưởng. Vì thế quan niệm của nó, là, nếu—nếu chúng ta có thể thật sự hiểu sự thông công của chúng ta. Vì thế đừng đi đến chỗ nương dựa vào tổ chức. Hãy hướng về Đồi Sọ. Anh em bắt đầu chết với những việc khác này. Hiểu không? Và tôi thật sự tin...

18 Hãy để tôi nói điều này trong khi nó đang ở trong tâm trí của tôi. Tôi tin rằng một tổ chức đã đóng một vai trò tốt. Vì, thưa anh em, có nhiều lần, thật tệ hại đến mức chúng ta không muốn nghĩ đến nó, đã có những điều nảy phát sinh giữa chúng ta, và những điều như thế, đó là dị giáo. Và mọi người sẽ chỉ lấy những dị giáo đó và phân tán mọi người bằng mọi cách. Và một nhóm anh em tụ tập với nhau đó là...rằng tôi...Ý tôi là đi ra ngoài như họ đã làm trong những ngày đầu và đủ mọi thứ. Và—và chúng ta có tất cả điều đó ngày hôm nay, đấy, chỉ là một sự chuyển động. Và một dân tộc có thể tự mang họ lại với nhau...

19 Bức tranh thực sự của Lễ Ngũ Tuần, theo ý kiến của tôi, khi nó đến với một tổ chức, là hội—hội thánh, Anh Pethrus, hội thánh Filadelfia ở Thụy Điển. Bây giờ, họ không quan tâm anh em có loại giáo lý nào, miễn là nó phù hợp với Kinh Thánh. Nếu anh em muốn hiểu điều đó theo cách *này*, cách *kia*, hoặc điều gì khác, miễn là anh em có sự thông công và sống một đời sống thật thánh khiết thanh sạch. Thế đấy. Điều đó tốt. Và nếu anh em muốn nói rằng Chúa Jêsus đang đến trên một con ngựa trắng, và người khác nói Ngài đang đến trên một đám mây trắng, hãy trông đợi Ngài cách đó. Cứ như vậy, với điều kiện là anh em sống tốt đẹp thánh sạch và có sự thông công. Đó là đường lối. Chính là thế.

²⁰ Điều đó, bây giờ, đó là lý do, thưa các bạn, mà tôi đi với nhóm Thương Gia này. Bởi vì, tôi biết có nhiều điều ở trong đó nên được làm cho rõ ràng. Nhưng đó là—đó là cách tốt nhất mà chúng ta có. Vâng. Đúng thế. Vâng. Có rất nhiều điều mà tôi sẽ phải nói. Và—và anh em, những anh em đồng lao ở đây sẽ nói với anh em, tôi không bao giờ lôi kéo họ. Tôi ở đây như là tôi tớ của Đức Chúa Trời, để nói lên Lẽ thật. Và tôi phải trả lời cho điều đó. Đúng thế. Anh Rose nói, “Đó là lý do tại sao chúng tôi thích anh.” Chà, điều đó—điều đó, ồ, chúng ta không thể...Chúng ta, chúng ta phải ở lại với Lời này. Hiểu không?

²¹ Chỉ một thời gian trước đây, tôi nghĩ, là anh em trong...Tôi đã ở nước ngoài, hoặc ở trên đảo năm ngoài, và họ đã có một buổi nhóm, và một số anh em đã khoe khoang về buổi nhóm lớn này nơi họ có những thương gia, trên khắp đất nước. Và họ đang nói về, “Tôi có một chỗ nhỏ trên góc phố. Công việc kinh doanh của tôi không tốt. Và tôi đã có một thời gian kinh khủng. Và điều đầu tiên anh em biết, tôi—tôi đến để tin nhận Đấng Christ, và—và, ồ, bây giờ tôi đã có mọi thứ.” Vậy thì, điều đó tốt. Chúng ta đánh giá cao điều đó. Điều đó tốt, nhưng sự thịnh vượng không luôn luôn có nghĩa là Đấng Christ. Điều đó, xem đấy, và chúng ta phải xem điều đó. Vậy thì, điều đó tốt. Hiểu không? Tôi...Không có gì chống lại điều đó.

²² Nhưng tôi hầu như đã đi theo các anh em đồng lao đêm đó. Chúng tôi đi xuống nhà nghỉ nơi một—một nhóm chúng tôi đã ở lại, và Anh Shakarian và tất cả chúng tôi. Và tôi đã nói, “Ồ,” tôi nói, “thưa anh em, tôi sẽ nói với anh em.” Tôi nói, “Tôi—tôi nghĩ các anh là nhóm người tốt nhất mà tôi từng gặp trong đời. Nhưng,” tôi nói, “sự việc của nó là,” tôi nói...

²³ Tôi không thuộc về bất kỳ tổ chức nào, nhưng tôi thật sự thuộc về sự thông công với điều đó. Tôi mang thẻ thông công đó theo bên mình, tấm thẻ duy nhất mà tôi mang theo, bởi vì nó đại diện cho tất cả các tổ chức, anh em biết đấy. Và đó là điều tôi thích. Đó là điều tôi đang cố gắng đấu tranh cho.

²⁴ “Nhưng,” tôi đã nói, “điều khiến tôi lo lắng, đó là các anh em trước những người ở dưới đó, mà có sự thịnh vượng hơn anh

em gấp ngàn lần, và rồi cố gắng nói với họ rằng Đấng Christ là sự thịnh vượng. Đừng bao giờ cố bán cho họ điều đó.” Hiểu không?

25 Đừng bao giờ cố gắng so sánh với thế gian. Hãy để thế gian đi qua trên mảnh đất của chúng ta. Đừng bao giờ đi vào mảnh đất của họ. Hiểu không? Hiểu không? Anh em đi qua mảnh đất của họ, chúng ta sẽ không bao giờ chiếu sáng với họ. Rốt lại, Phúc Âm không chỉ soi sáng; mà nó sáng rực rỡ. Hollywood tỏa sáng. Phúc Âm chiếu sáng rực rỡ. Có nhiều sự khác biệt giữa chiếu sáng rực rỡ và chiếu sáng.

26 Và vì vậy, bây giờ, và tôi đã nói, “Những anh em Ngũ Tuần đầu tiên đã có điều gì đó, đã cố gắng loại bỏ nó, và cho người nghèo ăn, và đại loại như thế, và đi ra không có gì, đấy, để rao giảng Phúc Âm, để hợp tác.” Tôi nói, “Bây giờ chúng ta đang cố gắng khoe khoang về số tiền chúng ta có.” Tôi nói, “Thật là một sự khác biệt!”

27 Và một anh em trẻ tuổi yêu quý, sau một lúc anh ấy đã đứng dậy, nói với tôi, anh ấy nói, “Anh Branham, đó là một trong những sai lầm lớn nhất mà mọi người đã từng mắc phải.”

28 Và tôi nói, “Bây giờ, nhìn xem, thưa anh em, tôi không cố gắng gợi ý cho người ta bán những gì họ có. Nhưng tôi chỉ đang cố gắng nói rõ với những thương gia này.”

Anh ấy nói, “Đó là sai lầm lớn nhất, mọi người.”

29 Tôi nói, “Họ đã làm điều đó bởi Đức Thánh Linh. Đức Thánh Linh bảo họ làm điều đó.” Đức Thánh Linh bảo bất cứ ai làm bất cứ điều gì, anh em làm những gì Ngài bảo anh em làm.

30 Và anh ấy nói, “Ồ, đó là sai lầm tồi tệ nhất mà giáo hội từng phạm phải.”

31 Tôi nói, “Tại sao vậy, thưa anh?” Và ngay ở đó trước người mà tôi đã nói chuyện cùng.

32 Anh ấy nói, “Bởi vì, ngay khi có một chút ồn ào xảy ra trong giáo hội ở đó, có sự khác biệt giữa người Hy Lạp và người—và người Hê-bơ-rơ, và vân vân,” nói, “những người đó không có nơi nào để đi. Họ thậm chí không có nhà để trở về.”

Tôi nói, “Thật chính xác ý chỉ Đức Chúa Trời.”

Anh ấy nói, “Làm sao đó có thể là ý muốn của Đức Chúa Trời?”

³³ Tôi nói, “Họ đã đi khắp nơi, gieo rắc Phúc Âm, vì họ không có nơi nào để hoạt động.”

³⁴ Đức Thánh Linh không phạm bất kỳ sai lầm nào. Nó chỉ không làm điều đó. Chỉ thế thôi. Và như tôi đã nói đêm qua, anh em chỉ cần nắm giữ Đức Chúa Trời, và nắm lấy Lời Ngài, và nắm giữ đúng điều đó. Cho dù Nó dẫn dắt anh em đi đến đâu đi nữa, cứ đi theo Nó. Cứ hành động như thế.

³⁵ Nhưng tôi chắc chắn là một—một người ủng hộ sự thông công của những Thương Gia này. Và mỗi hội đồng mà tôi được mời đến, tôi luôn luôn đến và nói, nói mọi điều tôi có thể nói được. Thật sự không bịa đặt điều gì để nói, hầu cho làm vui lòng người nào đó, ông A gì đó. Nhưng mỗi khi tôi đi đến buổi nhóm của mình, tôi cố gắng học hỏi và cầu nguyện và kiêng ăn, và nói, “Lạy Đức Chúa Jêsus, con có thể nói điều gì—điều gì để giúp ích cho dân sự này.”

³⁶ Mọi người đều biết tôi không phải là một thầy giảng. Tôi không phải là một diễn giả. Tôi—tôi là...Ai cũng biết điều đó. Tôi không phải là một thầy giảng. Sứ—sứ điệp của tôi là cầu nguyện cho người đau, và đại loại như thế. Nhưng, tôi không phải là một thầy giảng. Ai cũng biết điều đó, khi nghe tôi giảng. Nhưng những gì tôi nói, tôi muốn nhấn mạnh rằng sẽ làm điều gì đó.

³⁷ Không phải nói, “Anh ấy không phải là một—một diễn giả mạnh mẽ sao? Anh ấy không sử dụng đúng ngữ pháp của mình sao? Anh ấy không tuyệt vời trên bục giảng sao?” Tôi không muốn điều đó. Tôi—tôi không thể làm điều đó. Đức Chúa Trời không bao giờ kêu gọi tôi vì điều đó.

³⁸ Nhưng tôi đang cố gắng tìm ra điều gì đó có thể giúp ích cho người đó, và giáo hội đó sẽ trở thành một giáo hội tốt hơn, giúp nó trở thành một dân tốt hơn, cầu nguyện cho nó.

³⁹ Bây giờ, tôi đã nói như thế này vì tôi thấy một vài người vẫn đang tụ tập, và trời đang mưa. Đó là lý do tôi nói những điều này. Bây giờ, đã hết mười lăm phút.

40 Và bây giờ tôi muốn cảm ơn anh em. Tôi đã biết Anh Fuller từ lâu, luôn yêu mến anh ấy, từ tận đáy lòng. Và chúng ta có nhiều điểm chung, Anh Fuller. Và vì vậy nên chúng tôi...Tôi đã gặp lại Anh Fuller lúc này sau nhiều năm, và tôi biết anh là người chân thật của Đức Chúa Trời, và tôi yêu mến anh ấy. Và tôi ở đây sáng nay để thông công. Rất tiếc vì tôi đã bỏ lỡ buổi tối của anh ấy khi nó được thông báo ở nơi này, nhưng đó là điều tôi không thể tránh được. Và tôi vui mừng được ở đây sáng nay, thấy nhà thờ của anh ấy, thật tuyệt, Đức Chúa Trời đã làm cho họ thịnh vượng và ban phước cho họ như thế nào. Và—và tất cả những gì Ngài đã làm cho anh ấy, tôi chắc chắn cảm kích điều đó. Cầu xin Chúa tiếp tục ban phước cho anh ấy, và cho đêm tạm này, Và—và ban—ban trị sự, ban chấp sự, cùng toàn thể thành viên trong hội thánh. Và cầu mong anh chị em lớn lên và thịnh vượng trong ân điển của Chúa, là lời cầu nguyện khiêm nhường của tôi.

41 Bây giờ, trước khi chúng ta đến gần Lời, chúng ta hãy đến gần Tác Giả, trước tiên. Chúng ta hãy cúi đầu một lát để cầu nguyện.

42 Trong khi giờ đây chúng ta ngồi trang nghiêm trước sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, cúi đầu và cúi lòng mình xuống, có nhu cầu nào trong lòng anh chị em, điều gì đó mà anh chị em cần, mà anh chị em muốn Chúa ban cho mình, để tôi có thể nhớ đến anh chị em trong lời cầu nguyện của tôi sáng nay tại nhà thờ này không? Mời anh chị em cứ cho biết bằng cách giơ tay lên? Cứ giữ điều đó trong trí mình, nó là điều gì. Xin Chúa ban cho mọi nhu cầu của anh chị em.

43 Lạy Đức Chúa Trời là Cha thánh khiết và nhân từ, Đấng đã tạo dựng mọi sự qua Chúa Jêsus Christ, vì sự vinh hiển Ngài, chúng con bước vào sự Hiện diện của Ngài sáng nay với sự tạ ơn trong lòng. Và khi chúng con lái xe qua cơn mưa, và gió đang thổi, mưa đang rơi, chúng con cầu xin, Cha Thiên Thượng ôi, rằng Ngài sẽ đổ cơn mưa Thiên Đàng xuống trên chúng con, cơn mưa thuộc linh, cơn mưa cuối mùa và cơn mưa đầu mùa, với nhau, trong tâm hồn chúng con ngày hôm nay.

44 Chúng con cầu nguyện, Cha ôi, rằng Ngài sẽ ban phước cho hội thánh này. Chúng con rất biết ơn vì điều đó, vì mục sư của nó, vì hội chúng của nó, cho...một nơi mà nhiều người có thể

gặp nhau dưới một mái nhà trên đầu họ và một chỗ ngồi ấm cúng để chịu.

45 Tâm trí chúng con đi trở lại lịch sử Hội thánh đầu tiên, Hội thánh phổ thông, sứ đồ đầu tiên này, và thấy họ ngồi trên những phiến đá hay bất cứ vật gì mà họ có thể, để nghe Lời Đức Chúa Trời, và sau đó quỳ trên sàn nhà, và nó lạnh và đá và bụi bẩn, và ở đó nắm tay nhau hướng về Thiên đàng và tận hưởng sự Hiện diện của Đức Thánh Linh. Ban cho họ một quyết tâm như vậy trong đời sống họ cho đến khi họ bước vào hang sự tử, thậm chí không hề dời chuyển, nhưng nụ cười trên khuôn mặt của họ, nhìn về phía Thiên đàng, biết rằng, trong vài phút nữa, họ sẽ ở trong sự Hiện diện của Ngài Đấng mà họ yêu mến.

46 Ôi, đức tin của tổ phụ chúng con, vẫn sống, bất chấp ngục tối, ngọn lửa và gươm giáo. Xin làm mới trong chúng con, Ôi Chúa, đức tin như vậy. Xin ban cho chúng con ơn phước sứ đồ lớn lao của Đức Thánh Linh.

47 Mỗi người hôm nay mà đã giơ tay lên, Ngài biết những gì họ cần, Chúa ôi. Chúa biết điều gì đằng sau những cánh tay đó, động cơ và mục tiêu gì trong những tấm lòng đó. Chỉ một mình Ngài có thể chu cấp mọi nhu cầu, Chúa ôi. Và con cầu xin cho họ, những người mà con không biết nhu cầu của họ, nhưng dâng lời cầu nguyện của con như một lời cầu xin cho họ. Như là đây tớ Chúa, con thành tâm cầu nguyện cho mỗi một người, bất kể điều gì họ cầu xin, xin cho họ nhận được. Xin ban phước cho họ, Cha ôi.

48 Và bây giờ khi chúng con đọc Lời Ngài, và dạy lớp Trường Chúa nhật này, giống như đã có, sáng nay, Con cầu nguyện rằng Ngài sẽ lấy những Lời này và loại bỏ mọi sự không tin khỏi họ, Chúa ôi; mà, bất cứ quyền lực nào của Sa-tan cố kìm hãm, mà giữ không cho Nó lớn lên. Xin cho nó đi vào mọi tấm lòng, và ở đó trở thành cây trái của sự công bình, Chúa ôi. Đức tin, sanh ra điều mà Ngài đã định trước Lời Ngài thực hiện, nói rằng, “Nó sẽ chẳng trở về luống nhưng, nhưng Nó chắc sẽ làm trọn điều mà Nó đã được định cho.”

49 Bây giờ, lạy Chúa, xin thánh hóa đầy tớ Ngài. Lời Ngài đã được thánh hóa rồi. Và, cùng nhau, xin cho chúng con có thể nuôi

bây mà Đức Thánh Linh đã ban cho chúng con chăm—chăm sóc. Chúng con cầu xin trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

50 Bây giờ, với anh chị em mà đôi khi thích đọc, cùng với—với Sứ điệp này, tôi sẽ... Tôi mời anh chị em, mời anh chị em lật Sách ra. Và tôi chỉ có Sứ điệp Trường Chúa nhật ngắn, giống như, cho dân sự sáng nay.

51 Anh chị em có thể nghe rõ, tất cả chung quanh, tất cả các nơi không? Tôi đã tăng chiếc mi-crô này lên. Tôi chỉ hơi khàn giọng. Tôi, ngay khi xuống đây, tôi đã bị cảm cúm. Ma quỷ đã cố gắng hết sức để giữ tôi tránh xa khỏi đây. Tôi không biết. Tôi tin rằng Chúa chắc chắn sẽ tuôn đổ điều gì đó lớn lao trên hội đồng này lần này, bởi vì Sa-tan đã làm mọi thứ hắn có thể để ngăn cản tôi tránh xa nó.

52 Nhưng bây giờ chúng ta sẽ đọc từ Sáng thế ký, chương 22. Và anh em mà sẽ lật Kinh Thánh của mình, chúng ta hãy đọc một phần của Nó, với nhau. Sáng thế ký 22, hãy bắt đầu từ câu thứ 9.

Và họ đến nơi mà Đức Chúa Trời đã phán với ông; và tại đó Áp-ra-ham lập một bàn thờ, và chất củi lên, và trói Y-sác con mình lại, và đặt lên đồng củi trên bàn-thờ.

Và Áp-ra-ham giơ tay ra, và cầm dao giết chết con trai mình.

Và thiên-sứ của CHÚA từ trên trời đã gọi xuống, mà nói rằng, Hỡi Áp-ra-ham, Áp-ra-ham: và người thưa rằng: Có tôi đây.

Và Ngài phán rằng, Đừng tra tay người vào mình con trẻ, cũng chớ làm chi hại đến nó: vì bây giờ Ta biết rằng người thật kính-sợ Đức Chúa Trời, bởi có không tiếc với Ta con của người, tức con một của người.

Và Áp-ra-ham nhướng mắt lên, và nhìn, và xem thấy sau lưng người một con chiên đực sừng của nó mắc trong bụi cây, hay đúng hơn là, bởi cặp sừng của nó: và Áp-ra-ham đi lấy con chiên đực đó, và dâng nó trên...dâng làm của lễ thiêu thay cho con trai mình.

Và Áp-ra-ham gọi chỗ đó là Giê-hô-va Di-rê: bởi có ấy người ta còn nói cho đến ngày nay rằng, Trên núi của CHÚA nó sẽ được thấy.

Và thiên sứ của CHÚA từ trên trời kêu Áp-ra-ham lần thứ nhì,

Và phán rằng, Ta lấy chính mình Ta mà thề rằng, CHÚA phán,... bởi vì ngươi đã làm điều này, và không tiếc con ngươi, tức con một ngươi:

Rằng Ta sẽ ban phước cho ngươi, Ta sẽ thêm các dòng dõi ngươi nhiều như sao trên...trời, và đông như cát... trên bờ biển; và dòng dõi đó sẽ chiếm được cửa thành của quân thù;

53 Tôi muốn lấy cụm từ cuối cùng đó làm chủ đề: *Và Dòng Dối Ngươi Sẽ Chiếm Được Cửa Thành Của Quân Thù*. Đó là một—một lời hứa tuyệt vời.

54 Bây giờ, tất cả chúng ta đều quen thuộc với câu chuyện này, có lẽ đã đọc đi, đọc lại nó, hết lần này đến lần khác, của Áp-ra-ham, và cách Đức Chúa Trời gọi ông ra khỏi quê hương, và cách ông chỉ là một người bình thường, không có gì đặc biệt. Nhưng Đức Chúa Trời đã gọi ông và lập lời hứa với ông.

55 Bây giờ, tôi muốn anh em lưu ý rằng lời hứa này mà Đức Chúa Trời đã lập với Áp-ra-ham không chỉ dành cho Áp-ra-ham, nhưng chính là với dòng dõi sau ông. Vậy thì, nhiều người nói, “Ồ, nếu tôi đã giống như Áp-ra-ham, nếu tôi đã ở nơi Đức Chúa Trời đã nói chuyện với tôi và—và cho tôi sự đảm bảo giống như Ngài đã làm với Áp-ra-ham, thì tôi sẽ có. Tôi—tôi sẽ thực sự có đức tin, Anh Branham à, nếu tôi thực sự có, nếu Đức Chúa Trời đã phán với tôi giống như Ngài đã phán với Áp-ra-ham.” Nhưng anh em có cùng một lời hứa mà Áp-ra-ham đã có, đó là, nếu anh em là Dòng dõi của Áp-ra-ham.

56 Thế thì anh em nói, “Nhưng, Anh Branham, tôi là Dân Ngoại mà. Tôi không thể có dòng dõi Áp-ra-ham.”

57 Dòng dõi Áp-ra-ham không phải là dòng dõi xác thịt. Đó là Dòng dõi thuộc linh, vì phép cắt bì về điều đó không là gì cả. Lời hứa, Ngài thậm chí còn ban cho ông trước khi cắt bì. Nhưng nó

đã được ban cho ông trước sự cắt bì, và điều đó không phải là vì ông đã chịu phép cắt bì và ở trong giao ước với Đức Chúa Trời cách ấy. Mà là vì Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời.

58 Và Kinh Thánh đã nói, rằng, “Khi chúng ta chết trong Đấng Christ, chúng ta trở nên Dòng dõi của Áp-ra-ham.” Phao-lô đã nói về điều đó, “Và rằng người nào là người Do-thái không phải là người Do-thái chỉ bề ngoài, nhưng là người Do-thái bề trong.” Do đó, nếu anh em được sanh lại bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, “thì anh em là Dòng dõi của Áp-ra-ham, và là những kẻ kế tự với Áp-ra-ham theo lời hứa.” Hiểu không? Do đó mọi lời hứa mà Đức Chúa Trời ban cho Áp-ra-ham là của anh chị em, bởi vì theo cách thiêng liêng anh chị em là Dòng dõi của Áp-ra-ham.

59 Và anh chị em sẽ còn hơn cả người Do-thái nếu anh em được sanh ra trong dòng máu Do-thái, và rồi—và rồi là một người Do-thái chính thống trong nhà thờ đó, và một người chối bỏ Đức Thánh Linh quý giá này và Đức Chúa Jê-sus Christ. Hiểu không? Anh em còn hơn cả một người Do-thái, bởi vì anh em được sanh ra bởi lời hứa từ trên Trời mà Đức Chúa Trời đã ban cho Áp-ra-ham, và Áp-ra-ham tin nhận điều đó bằng đức tin, và đó là điều làm cho ông trở nên như con người ông đã có. Rốt cuộc, một người Do-thái chỉ là sự phân rẽ, và vượt qua, Hê-bơ-rơ, và đại loại như thế.

60 Bây giờ, nhưng khi anh em đã tách mình ra khỏi những thứ của thế gian, vượt qua ranh giới ngăn cách đó, và đang kiêu ngạo trong một xứ lạ, một xứ giống như anh em đã không ở đó, từ lúc đầu, với một dân mà anh em không bao giờ kết hợp từ lúc ban đầu, thì anh em là một người Do-thái thuộc linh. Bởi vì, cũng như Áp-ra-ham, bởi đức tin, đã lìa bỏ quê hương mình, rời bỏ dân tộc mình, đi đến một vùng đất xa lạ với một dân xa lạ. Anh em đã lìa khỏi dân mình, lìa bỏ thế gian đằng sau, lìa bỏ những người cộng sự của mình lại đằng sau, vượt qua, qua Huyết của Chúa Jê-sus Christ, và là những người kiêu ngạo, đang tìm kiếm một Thành của Người Xây Dựng và Đấng Tạo Dựng là Đức Chúa Trời, giống như Áp-ra-ham. Những người hành hương, đi theo Ngài, cư ngụ trong những lều trại, những hội thánh, những công dân

Thiên Quốc, những kẻ kẻ tự của mọi sự qua Chúa Jêsus Christ. Hiều không? Chúng ta đã vượt qua, đã phân rẽ.

⁶¹ Bây giờ, Áp-ra-ham, lời hứa được lập cho Áp-ra-ham và Dòng dõi của ông sau ông. Bây giờ, Đức Chúa Trời ban lời hứa này cho Áp-ra-ham, của Dòng dõi ông, sẽ sở hữu cánh cổng của kẻ thù sau khi Ngài đã thử Áp-ra-ham, đã thử nghiệm Áp-ra-ham. Bây giờ, sau khi sự thử nghiệm đến, thì...

⁶² Áp-ra-ham đã được cải đạo rồi, chúng ta hẳn gọi thế, từ ngoại giáo trở về với Đức Chúa Trời. Và rồi Đức Chúa Trời đã ban cho ông, như một dấu hiệu của Đức Thánh Linh, phép cắt bì. Rồi, sau phép cắt bì ấy, thì đến thời kỳ thử thách.

⁶³ Một hình bóng rất đẹp ở đây về Hội thánh, mà, sau khi chúng ta đã được cứu, thì chúng ta được ban cho ấn chứng về sự cắt bì đã hứa, mà không thuộc về xác thịt, nhưng thuộc về Thánh Linh. Và Đức Thánh Linh là phép cắt bì của chúng ta. Đó là con dao sắc bén của Đức Chúa Trời. Nó phân rẽ và cắt đứt thịt dư, của thế gian, khỏi chúng ta. Lời Đức Chúa Trời, sắc hơn gươm hai lưỡi! Vì thế, anh em thấy, trở lại với điều đó. Lời Đức Chúa Trời là điều mà Đức Thánh Linh sử dụng; không phải những tín điều, không phải những giáo phái. Nhưng Lời là điều ngăn cách chúng ta với những thứ của thế gian. Nó cắt bỏ những ý tưởng và những sự việc của chúng ta, và dâng chúng ta hoàn toàn cho Đức Chúa Trời.

⁶⁴ Chúa Jêsus đã phán, “Nếu các ngươi ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các ngươi.” Thế đấy. Thế thì, không phải là lời của anh chị em. Chính là Lời Ngài. Thế thì, anh chị em thấy, “Nếu các ngươi cứ ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các ngươi, các ngươi có thể cầu xin điều mình muốn.” Ừ-m. Hiều không? Những gì nó là, anh em không nói lời của chính mình. Anh em đang nói Lời Ngài.

⁶⁵ Vậy thì Đức Thánh Linh là Đấng lấy Lời Đức Chúa Trời và phân rẽ chúng ta khỏi những điều thuộc về thế gian, đấy, sự cắt bì, cắt đi. Thế thì anh em trải qua một thời kỳ thử nghiệm.

⁶⁶ Bây giờ, Áp-ra-ham, sau khi được gọi ra, vùng đất của người Canh-đê, thành phố U-rơ, ông trở nên một người hành hương, một người kiều ngụ. Và rồi Đức Chúa Trời kêu gọi ông, sau khi

ông đã được chứng minh rằng ông sẽ tiếp tục và tiếp nhận Đức Chúa Trời theo Lời Ngài. Sau đó, những gì Đức Chúa Trời đã làm lúc đó, là ban cho ông một dấu hiệu, rằng Ngài đã tiếp nhận ông, và Ngài đã cắt bì cho ông. Và ông đã cắt bì cho Ích-ma-ên và tất cả những người nhà của ông.

67 Và bây giờ anh em thấy, khi—khi anh em được gọi ra, trước tiên anh em phải trải qua một thử thách, để thấy anh em sẽ thật sự tiếp tục không. Và rồi Đức Chúa Trời ban cho anh em Đức Thánh Linh, mà đó là dấu hiệu cho thấy Ngài đã chấp nhận đức tin của anh em rằng anh em xưng nhận có trong Ngài. Anh chị em có theo kịp tôi lúc này không? Ngài sẽ chấp nhận nó.

68 Bây giờ, tôi đã nói chuyện với...Có thể có một số anh em Báp-tít quý báu đang ngồi ở đây. Và mọi người đều biết rằng tôi đến từ một giáo hội Báp-tít. Tôi đã nói chuyện với anh em Báp-tít của tôi. Và anh ấy nói với tôi, “Anh Branham?” Anh ấy là một Tiến sĩ Thần học, một người tốt, một Cơ-đốc nhân chân chính. Anh ấy nói, “Nhưng mà, Anh Branham, anh chịu phép báp-têm đó của Đức Thánh Linh ở đâu có gì khác hơn đức tin nơi Chúa Cứu Thế Jê-sus?”

Tôi nói, “Nó khác hẳn, người anh em quý báu của tôi.”

69 Anh ấy nói, “Anh không nghĩ rằng khi anh tin nhận Đấng Christ, thì anh nhận được Đức Thánh Linh sao?”

70 Tôi nói, “Chính xác. Nhưng,” tôi nói, “anh thấy đấy, anh chỉ tuyên bố rằng anh đã tin nhận Đấng Christ, cho đến khi Ngài nhận biết điều đó.”

71 Anh ấy nói, “Anh Branham, Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, và điều đó được kể là công bình cho ông.”

72 Tôi nói, “Đúng. Nhưng Đức Chúa Trời đã cho ông một dấu hiệu, rằng Ngài đã nhận được đức tin của ông, khi Ngài ban cho ông ấn về sự cắt bì, rằng Ngài đã nhận biết đức tin của ông.” A-men.

73 Bây giờ, khi chúng ta tiếp nhận Đấng Christ làm Cứu Chúa của mình, thì, nếu chúng ta chân thành trong điều đó, thì Đức Chúa Trời sẽ ban cho chúng ta một dấu hiệu, rằng Ngài đã tiếp nhận đức tin của chúng ta nơi Đấng Christ, bằng cách ban cho

chúng ta ẩn của sự cất bì, tức là Đức Thánh Linh. Đó là ẩn chứng của sự cất bì. “Chớ làm buồn Đức Thánh Linh của Đức Chúa Trời mà nhờ đó anh em đã được ẩn chứng cho đến Ngày Cứu chuộc.” Không đến buổi nhóm tiếp theo; nhưng đến Ngày Cứu chuộc của anh em. Đúng vậy, Ê-phê-sô 4:30. Bây giờ, đó là cách chúng ta nhận được Đức Thánh Linh.

⁷⁴ Bây giờ, nếu anh em nói, “Ồ, tôi là một tín hữu,” và Đức Chúa Trời chưa hề ban cho anh em Đức Thánh Linh, Ngài không hề nhận biết điều đó. Anh em chỉ đang xưng nhận mình tin. Nhưng khi hết thấy sự nghi ngờ...Tôi không nói anh em không phải là người tin lúc này. Trong một phần nào đó, anh em là một người tin.

⁷⁵ Nhưng khi Đức Chúa Trời đã ban ơn, thì đúng hơn là, anh em được ơn với Ngài, và Ngài công nhận anh em là con của Ngài, và Ngài biết tấm lòng của anh em, và Ngài nhìn thấy sự chân thành của anh em, Ngài biết tất cả mọi thứ đều bị cất đứt khỏi anh em. Thế thì Ngài đóng ấn anh em vào Nước Đức Chúa Trời, bằng Đức Thánh Linh, chứng minh với thế gian rằng Ngài đã tiếp nhận những gì đức tin của anh em tuyên xưng có trong Ngài. Bây giờ hiểu điều đó chứ?

⁷⁶ Bây giờ, ngay sau đó, sự cám dỗ đến. “Mỗi người con đến với Đức Chúa Trời trước tiên phải được sửa trị, thử thách.”

⁷⁷ Chúa Jêsus, ngay khi Ngài đã tiếp nhận sự đầy dẫy của Thánh Linh, trên sông, khi Giăng Báp-tít làm phép báp-têm cho Ngài, lập tức ma quỷ đưa Ngài vào đồng vắng, để trải qua thời gian cám dỗ. Nhưng vì Ngài đã lấy Lời Đức Chúa Trời và đắc thắng ma quỷ, “Có lời chép rằng. Có lời chép rằng,” Ngài đã trở lại rồi sẵn sàng cho chức vụ của Ngài.

⁷⁸ Và đó là cách Đức Chúa Trời đã làm với Áp-ra-ham. Bây giờ, Đức Chúa Trời, sau khi gọi ông ra khỏi xứ của ông, và ông đã tự phân rẽ ra khỏi xứ mình, dân tộc của mình, và rồi Đức Chúa Trời ban cho ông ẩn chứng của sự cất bì, rồi ban cho ông đứa con. Sau đó ông đã đi đến sự thử thách cuối cùng, đến ngay lúc ông phải dâng đứa con một của mình là Y-sác làm của tế lễ. Và Ngài phán, “Ta thấy ngươi đã không tiếc con một của mình, Ta biết rằng ngươi yêu Ta.” Ngài cho ông sự thử thách đó.

79 Rồi ngay sau đó, trận chiến đã thắng, Ngài phán, “Và dòng dõi người sẽ chiếm lấy cửa thành của quân thù.” A-men. Tôi thích điều đó. “Sẽ chiếm lấy cửa thành của quân thù.” Chúng ta sẽ đi đến điểm cuối cùng đó chỉ trong chốc lát, ý Chúa. Bây giờ Ngài đã tìm thấy điều này, Áp-ra-ham trung tín. Sau khi Ngài thấy Áp-ra-ham trung tín, thì Ngài ban cho ông lời hứa chiếm hữu cánh cổng của quân thù.

80 Bây giờ ở đó, rất nhiều lần, nơi mà nhiều người Ngũ Tuần chúng ta đã phạm sai lầm, và nghĩ rằng, “Ồ, Đức Thánh Linh được tuôn đổ trên tôi. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Đó là tất cả những gì tôi phải có.” Không, thưa quý vị. Anh em chỉ đang bắt đầu khởi sự. Anh em, không phải vậy. Chính là sự thử nghiệm và thử thách anh em.

81 Giống như chúng ta tìm thấy trong—trong, qua trong—trong—trong Cựu Ước; thử nghiệm, thử thách, và rồi ban cho địa vị làm con. Sự nhận làm con, ban cho địa vị làm con sau khi người đó đã là con, đã được sanh ra trong gia đình rồi. Người đó là người con, rồi người đó sẽ được thử nghiệm và thử thách, và được thầy trợ giáo nuôi dưỡng, và xem thử người đó lớn lên như thế nào. Và rồi người đó ban cho địa vị tương đương, hầu như, với cha mình.

82 Bây giờ đó là những gì xảy ra ngày hôm nay. Chúng ta đã có khoảng bốn mươi năm thử nghiệm của Ngũ Tuần, hoặc nhiều hơn nữa, đấy, thử nghiệm hội thánh, xem họ sẽ đứng vững, hay không. Thấy những gì anh em...Và, đấy, đó là chỗ tôi nói lại điều đó lần nữa. Thay vì bám lấy thập tự giá và Lời, và tiếp tục tiến lên, chúng ta trở nên rập khuôn theo thế gian, đánh rơi *cách* này, hay đánh rơi *cách này*, hoặc rập khuôn theo *cách này*.

83 Như tôi luôn nói rất gay gắt chống lại dân sự trong khuynh hướng hiện đại này ngày nay, những người phụ nữ cắt tóc của họ, và—và những người đàn ông hành động kỳ cục và mọi thứ, và chỉ mặc quần áo vô đạo đức và các thứ. Tôi nhận được rất nhiều sự phê bình về điều đó. Nhưng đó là gì? Nó đang cố cứu giáo hội đó. Nó đang cố gắng đưa họ đến đây, đến với Lời Đức Chúa Trời, bất kể thế gian kia nói gì về Nó. Hãy ở lại với Lời Đức Chúa Trời. A-men. Hiểu không? Hiểu không?

⁸⁴ Vấn đề là, như tôi đã nói đêm qua, những người Ngũ Tuần đang chờ đợi một cơn gió mạnh thổi ào ào, nhưng họ không nghe Tiếng nhỏ nhẹ êm dịu đó. Hiểu không? Điều đó, thật sai lầm khi làm những việc ấy. Họ nghĩ, “Miễn là một ngọn gió thổi ào ào, thì được rồi.”

⁸⁵ Nhưng điều đó không thu hút sự chú ý của nhà tiên tri. Ngọn gió thổi ào ào sẽ không bao giờ quấy nhiễu tiên tri Ê-li trong hang động. Sấm sét ầm ầm, và đổ xuống, không hề thu hút sự quan tâm của người chột nào. Nhưng điều khiến người giật mình là tiếng nhỏ nhẹ êm dịu đó, đó là điều gì đang phán từ bên trong. “Lời Ta là Lẽ thật. Hãy để Lời của loài người là dối trá, và Lời Ta là thật.” Đó là điều hấp dẫn đáng tiên tri. Hiểu không?

⁸⁶ Và nó vẫn sẽ làm điều đó. Lời Chúa luôn thu hút tâm trí thuộc linh ấy, bởi vì đó là tâm trí của Đấng Christ trong anh em, mà biết rằng Lời đó là đúng.

⁸⁷ Và anh em trải qua một thời gian thử nghiệm. Hội thánh trải qua một thời gian thử nghiệm. Mỗi cá nhân trải qua thời kỳ thử nghiệm trước khi có thể chiếm giữ cửa thành của kẻ thù. Áp-ra-ham đã trải qua điều đó. Đấng Christ đã trải qua điều đó. Sau khi Đấng Christ được đầy dẫy Đức Thánh Linh, tại sông Giô-đanh, Ngài đã trải qua một thời gian thử thách. Sau khi Áp-ra-ham được gọi ra, đưa vào xứ của ông nơi ông sẽ là một người hành hương, rồi làm phép cắt bì, và Đức Chúa Trời đã gặp ông, hết lần này đến lần khác, nhưng ông phải trải qua thời gian thử thách. Mọi dòng dõi của Áp-ra-ham đều làm giống như vậy, Áp-ra-ham và Dòng dõi của ông.

⁸⁸ Một tổ chức, một giáo hội cũng vậy, đó là lý do chúng ta thấy các tổ chức rơi rớt dọc đường, là bởi vì khi nó đến với sự thử nghiệm. Sự thử nghiệm gì? Lời Đức Chúa Trời. Đó là sự thử nghiệm. Lời Đức Chúa Trời là sự thử nghiệm. Chúng ta sẽ làm gì một nhóm người nói làm, hay sẽ làm những gì Đức Chúa Trời nói làm? Đó là sự khác nhau.

⁸⁹ Rồi đến, thời của Dwight Moody, thời của Finney, Sankey, Knox, Calvin, Spurgeon, tất cả những người còn lại, những người thuộc linh đó, những tổ chức đã theo sau họ. Họ đã có một đám người ở đó mà đã chia cắt đường lối của họ thành tổ chức, mỗi

người tin *điều này* và *điều kia*, và thêm một chút ở *đây*, bớt một chút ở *đó*, và thêm một chút ở *đây*, cho đến khi cuối cùng họ thành lập một tổ chức ra từ đó.

⁹⁰ Và khi họ làm vậy, người tin chân chính thực sự, Đức Chúa Trời đến ngay xung quanh và chọn một người nhỏ bé, khiêm nhường nào đó, phá vỡ điều đó thành từng mảnh. Đúng. Luôn luôn thực hiện nó. Đức Chúa Trời không thay đổi. Chỉ xé nát điều đó ra từng mảnh, một số người có tâm trí thuộc linh sẽ ở lại ngay với Lời đó.

⁹¹ Để tôi nói cho anh em biết. Tôi nhận được một lá thư ở nhà, của một trong những giáo hội tốt nhất, những tổ chức lớn trong phong trào Ngũ Tuần. Người phụ nữ đau khổ đáng thương đó đã viết cho tôi một lá thư. Và chị ấy viết, “Thưa Anh Branham, tôi đã để tóc dài và búi tóc trên đầu.” Chị ấy nói, “Và...Chồng tôi đã thích thế.” Và chị ấy nói, “Chúng tôi đã chuyển từ thành phố nơi chúng tôi có một hội thánh thật sự thuộc linh, vào nơi có nhà thờ lớn này, nhà thờ đầu tiên của thành phố.” Và nói, “Khi chúng tôi vào đó, tất cả các chị em Ngũ Tuần đều đã cắt tóc ngắn.” Và nói, “Họ đã đi theo tôi nói về điều đó. Tôi nói, ‘Không, không. Tôi tin Kinh Thánh nói chúng ta không làm thế; thật sỉ nhục làm điều đó.’” Và vì thế chị ấy chỉ nói, “Và họ cứ...Họ cười chị ấy, nói, ‘Này, lớp xe—lớp xe dự phòng của chị ở đằng sau, sắp bị xẹp,’ và tất cả như thế. Và đi theo chồng tôi, trong cách như vậy, cho đến nỗi anh ấy bắt ép tôi cắt tóc.” Và nói, “Tôi đã bị lên án, suốt từ đó.”

⁹² Hãy suy nghĩ về điều đó, một giáo hội Ngũ Tuần được cho là ủng hộ Lời Đức Chúa Trời! Đó là nơi tổ chức của bạn đưa bạn đến. Phải. Họ không nghe được Tiếng êm dịu nhỏ nhẹ đó của Lời, kêu gọi họ đến với lẽ thật. Tất cả họ đang lắng nghe những cơn gió mạnh ào ạt, và rất nhiều tiếng la hét và nhảy múa, nói rằng họ có quyền năng. Điều đó ổn cả. Tôi cũng tin vào điều đó. Nhưng, hỡi anh em, khi anh em có thể nhảy múa và la hét, và rồi quay lưng chối bỏ Lời Đức Chúa Trời, và sống như thế gian, thì có gì đó sai trật ở đâu đó. Đúng.

⁹³ Thánh Linh của Đức Chúa Trời giáng xuống, Tiếng êm dịu nhỏ nhẹ đó, và hướng dẫn anh em thẳng đến Đồi Sọ, nơi mà chúng ta chết, và sự sống của chúng ta được giấu kín trong Đức

Chúa Trời qua Đấng Christ, và được Đức Thánh Linh đóng ấn. Thế thì, chỉ một mình Lời đó sống ở đó. “Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều các người muốn thì sẽ được ban cho điều đó.” Đó là sự khác biệt đó.

94 Tôi hy vọng tôi không xuất hiện với anh em như một kẻ cuồng tín. Nếu tôi là vậy, tôi là—tôi là—tôi thì không biết gì về nó. Tôi—tôi tin rằng Lời của Đức Chúa Trời là Lẽ thật, và Lời đó phải ở ngay tại đây. Và nếu Lời ở ngay đây, Nó sẽ tự phơi bày Nó ra bên ngoài. Nó phải được lộ ra! Sự sống của anh em, toàn bộ sự trang điểm của chị em, sẽ khác biệt.

95 Vì vậy khi Đức Chúa Trời cho Áp-ra-ham thử thách, ông đã vượt qua, một trăm phần trăm. Và sẽ...

96 Đức Chúa Trời không thể thử thách một tổ chức, vì tất cả đều hỗn độn. Đức Chúa Trời không giải quyết theo cách đó với tổ chức. Ngài không giải quyết với các dân tộc trong chủng tộc dân Ngoại. “Ngài đã đem một dân ra khỏi các dân Ngoại.” Ngài lấy một dân, Y-sơ-ra-ên. Nhưng, trong các dân Ngoại, “Ngài đã lấy một dân ra khỏi các dân Ngoại vì cơ Danh Ngài.” Vì thế, anh em thấy, nó không phải là một tổ-...Nó không phải là một tổ chức. Nó là một cá nhân mà Ngài rút ra khỏi các dân Ngoại.

97 Và khi sự thử nghiệm đến, anh em thấy điều gì xảy ra? Chúng ta đã đi ra vì sự xưng công bình. Chúng ta thật sự tiếp nhận phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh trong phong trào ngũ tuần. Nhưng khi đến giờ thử thách, lấy những học giả bảnh bao, muốn giống như thế gian, giống như trong thời phong trào Wesley và hết thấy những người còn lại của họ. Họ đi học. Họ—họ học khoa học. Và họ học tất cả những thứ khác đi cùng với giáo dục. Và họ cố gắng học tâm lý học. “Chỉ điều tốt nhất, ồ, đừng nói *điều này*. Hãy để họ làm *điều này* và *điều kia*. Bởi vì nó sẽ...” Xem đấy, anh em đang tích lũy và xây dựng. Mục tiêu của—của—của anh em sai lầm. Động cơ của anh em là sai lầm. Anh em đang xây dựng cho một tổ chức thay vì gây dựng đến với Đồi Sọ. Làm sao anh em có thể xây dựng đến Đồi Sọ, mà không đi vào bằng con đường của Lời?

98 “Vì chúng ta đã được tẩy sạch bằng nước của Lời.” “Vì bằng các người cứ ở trong Ta và những Lời Ta ở trong các người, thì hãy cầu xin mọi điều mình muốn.”

99 Đó là nơi chúng ta thấy sự thất bại của phong trào Ngũ Tuần, bởi vì họ xa cách Lời. Lời sẽ nói một điều; họ sẽ cố gắng làm cho tổ chức đó đi vào đó ở đâu đó. Và họ sẽ rời bỏ Lời đó ngay lập tức, và nhận lấy nó ngay vào với tổ chức. Và anh em có thể thấy nó đã đi đến đâu không? Nó hầu như giống những giáo hội còn lại. Nhưng rồi chúng ta nhảy múa, la hét, nói tiếng lạ, và nhảy lên nhảy xuống, chúng được thôi. Tổ chức của họ thì được thôi. Tôi hi vọng chính tôi đã làm cho rõ ràng. Nhưng sự việc là, Tiếng êm dịu nhỏ nhẹ đó của Lời đang phán ra. Chính là điều đó.

100 Anh em trải qua sự thử nghiệm. Đức Chúa Trời thử nghiệm anh em giống như Ngài đã làm với Áp-ra-ham. Ngài thử nghiệm Dòng dõi Áp-ra-ham, sau ông. Và bây giờ, lý do mà chúng ta không chiếm hữu cửa thành quân thù, lý do có rất nhiều giữa chúng ta là vì chúng ta không thể chịu đựng được sự thử nghiệm. Và xin để tôi nói với anh em một điều, sự thử nghiệm của Lời là thích hợp.

101 Lý do mà chúng ta không có, và chúng ta sẽ không bao giờ có...ở trong tổ chức. Tôi nghĩ Ngũ Tuần có một số tổ chức tốt đẹp. Một số người tốt đẹp tôi...năm...sống trên bề mặt của trái đất, dựa vào—vào tổ chức.

102 Hội Phúc Âm Ngũ Tuần, tôi có những người bạn trong đó. Chao ôi! Một anh em ngay ở đó tại Indiana, tôi sẽ, có một buổi nhóm, tôi tin là như vậy, ngay lập tức. Anh Roy Weed, anh ấy là một người thuộc khu vực của bang Indiana. Tôi tin rằng đó là một người tin kính. Tuy nhiên, anh ấy là người thuộc khu vực của Hội Phúc Âm Ngũ Tuần.

103 Fourquare, ồ, chao ôi, bao nhiêu người! Ralph McPherson và nhiều anh em đó, là những người tin kính, không có gì trong đời sống của họ. Họ là những người tốt.

104 Qua đến với Một Ngôi, điều mà tự họ tự xưng, Một Ngôi. Hoặc, bây giờ, tôi không nghĩ...Họ gọi đó là giáo hội Danh Jêsus.

Jack Moore, chỉ gọi ra một trong số...Có hàng trăm người trong số họ, những người tốt, những người tốt, những người tin kính.

¹⁰⁵ Nhưng vấn đề của nó là, thưa anh em, là khi anh em gắn bó với tổ chức đó. Hiểu không? Đức Chúa Trời lấy những tổ chức đó, và—và mỗi một họ đều sa ngã. Hãy nhìn xem họ, tính chất thế tục đang bò vào. Hãy nhìn những người phụ nữ của họ. Hãy nhìn những người đàn ông của họ. Nhìn vào tình trạng của họ. Tôi có thể chỉ cho anh em, Hội Phúc Âm Ngũ Tuần có các chấp sự trong ban chấp sự của họ, mà đã kết hôn hai hoặc ba lần, những thầy giảng cứ để như thế. Những phụ nữ cắt tóc, mặc quần đùi, trang điểm, và vẫn tuyên bố có Đức Thánh Linh, dựa vào chứng cứ nói tiếng lạ, hay nhảy lên nhảy xuống, hoặc la lớn.

¹⁰⁶ Họ không nghe Tiếng êm dịu nhỏ nhẹ đó. Lời đó giữ anh em ràng buộc với thập tự giá. Đó là nơi nó hướng về. Đó là lý do chúng ta không có những tiên tri chân chính trong hội thánh ngày nay, giống như A-ga-bút.

¹⁰⁷ Đó là lý do tại sao, hội thánh ngày nay, họ—họ hầu như không tôn trọng việc nói tiếng lạ khi ai đó nói, bởi vì họ đã nghe quá nhiều chuyện bịa đặt và hành động kỳ cục, cho đến nỗi họ không biết điều gì là đúng và sai trong đó.

¹⁰⁸ Những sự diễn giải mà chỉ là những ảo tưởng, người nào đó chỉ nói điều gì đó bởi vì người ấy cảm thấy được dẫn dắt. Đó không phải là sự thông giải. Sự thông giải; không phải người nào đó đứng lên và nói tiếng lạ, người khác đứng lên trong vài phút và thông dịch lại những gì người đó nói. Khi một người đang nói, người kia đang thông giải ngay tại đó, nói từng lời, cùng một cách diễn đạt, mọi thứ đều giống nhau. Người *này* có thể đang nói tiên tri, nhưng đó không phải là sự thông giải. Một số người trong họ, loại tiếng *này* đưa ra điều gì đấy, *điều này* ở đây đưa ra điều gì khác. Và người nào đó nói mười từ, người khác nói năm mươi từ sau nó, để giải thích.

¹⁰⁹ *Thông giải* có nghĩa là “nói đúng, từng từ một.” Nếu đó là Lời Đức Chúa Trời, nó phải đến, từng từ một; hàng theo hàng, hàng theo hàng. Đó là cách mà Lời phải đến.

110 Nhưng chúng ta đã thấy gì? Quá nhiều sự giả ngụy! Và họ đã làm điều đó, theo thứ tự, thay vì ở lại Lời, họ bỏ nó lại ở đó. Ngay sau khi một người làm điều đó, họ gọi người ấy là Ngũ Tuần. Và anh em biết điều gì sẽ xảy ra.

111 Khi sự thử nghiệm đến, thời gian thử nghiệm đến, lúc ấy Dòng dõi bắt đầu, nó tỏ lộ có đúng người nào là thuộc về Dòng dõi và người nào thì không. Bây giờ, bất kể điều gì đã xảy ra, Áp-ra-ham đã ở lại với Lời, lời hứa đó.

112 Nhưng ngày nay tổ chức không thể làm điều đó. Và một số anh em quý giá mà thuộc về các tổ chức đó, anh em bất đồng với họ một lần, anh em biết mình chết ở đâu. Bao nhiêu người trong anh em?

113 Tôi không nói, trong tòa nhà này bây giờ, nhưng bao nhiêu người đã ở trong sự học hỏi của tôi, bao nhiêu người đã ở cùng tôi, nói, “Anh Branham, chúng tôi biết đó là Lẽ thật. Nhưng nếu chúng tôi bị đuổi khỏi đây, chúng tôi sẽ làm gì?”

114 Hỡi anh em, chúng ta sẽ làm gì đây? Bám vào Đồi Sọ, bám vào lời hứa, bám vào thập tự giá, bất chấp điều gì.

115 Và ở đẳng kia, họ có một số người tốt nhất. Hiểu không? Nhưng những gì tôi đang cố gắng làm, là để nói, điều đó đã sai. Nó luôn sai và sẽ luôn sai trật. Nhưng chính là, cho dù anh em có sai trật hay không, với Đức Chúa Trời, cứ giữ Lời Đức Chúa Trời và lời hứa Ngài, trước tiên. Anh em sẽ được thử nghiệm bằng Lời đó.

116 Anh em sẽ ký giấy, rằng mình sẽ làm *điều này* hay làm *điều kia*. Thậm chí chống lại Lời, anh em sẽ vẫn ký nó. Đúng thế. Trong lòng anh em, biết điều đó sai. Đó là Tiếng êm dịu nhỏ nhẹ ấy đang phán, Lời đó. Không lạ gì chúng ta không thể tiến lên, bởi vì điều gì đó đã xảy ra. Anh em tự phân cách mình với Tiếng êm dịu nhỏ nhẹ ấy. Anh em bỏ chạy quá nhanh. Đức Chúa Trời đang kêu gọi anh em, nhưng anh em bỏ chạy quá nhanh, bởi vì những tiếng sấm rền vang, ánh sáng chớp lóe lên, những núi non rung chuyển.

117 Điều đó không bao giờ xê dịch Ê-li, vị tiên tri ấy. Người cần có Tiếng đó, trước tiên. Người nói, “Ta sẽ nằm ngay tại đây.”

118 Rất nhiều tổ chức ngày hôm nay, đã bắt đầu, những buổi nhóm chữa lành, những sự so sánh với xác thịt, đủ mọi thứ, và những cảm giác thậm chí không bao giờ xuất hiện trong Lời của Đức Chúa Trời. Đúng thế. Nó là gì? Chúng ta nên hát bài hát đó, “Họ chờ đợi Chúa. Xin cho con hạ sự kiêu ngạo của con xuống và kêu cầu Danh Ngài. Xin cho con chờ đợi, Chúa ôi, cho đến khi con nghe được Tiếng êm dịu nhỏ nhẹ đó.” Và Tiếng đó sẽ là Tiếng phù hợp với Kinh Thánh. Nó sẽ nói chính xác với Lời. Amen. Được rồi.

119 Tìm thấy, Áp-ra-ham sau khi ông được đưa ra, được gọi ra, phân rẽ với những người thân yêu của mình, lia khỏi gia đình ông, lia khỏi nhà, lia khỏi họ hàng ông, để đi vào miền đất lạ. Bởi đức tin ông đã làm điều đó. Thế rồi, bởi vì ông đã làm điều đó, Đức Chúa Trời ban phép cắt bì cho ông, để chứng minh rằng ông là con của Đức Chúa Trời, rằng ông tin vào Ngài vì ông đang tin vào lời hứa. Tuy nhiên, ông không thể, ông không thấy điều đó là tự nhiên, nhưng ông đã tuyên bố, “Bất cứ điều gì trái ngược với Lời Đức Chúa Trời đều là lời nói dối.” Cho dù có bao nhiêu bằng chứng đưa ra, đó vẫn là một lời nói dối.

120 Tôi ghét phải nói điều này, nhưng tôi sẽ phải nói. Nhìn xem. Và khi anh em lấy những người nữ, tôi sẽ nói việc đó vì một điều mà có thể thấy được bằng mắt, có thể thấy, mà tuyên bố có Đức Thánh Linh, và không đủ đoan trang để—để cho tóc họ dài ra, thì có điều gì đó không ổn ở đâu đó. Một phụ nữ mà mặc quần áo của đàn ông, và mặc nó, trong khi Kinh Thánh nói, “Thật là điều gớm ghiếc đối với—với Đức Chúa Trời cho một người nữ mặc đồ của một người nam.” Và thế thì các bạn tuyên bố mình có Đức Thánh Linh và làm điều đó sao?

121 Tôi đã nói về điều đó vào một ngày ở Oregon. Có một người phụ nữ đã viết cho tôi một lá thư thật quan trọng. Chị ấy nói, “Thưa Anh Branham, anh có một chức vụ tuyệt vời, nhưng Anh chắc chắn đang làm hỏng nó.” Chị ấy nói, “Bây giờ, về việc...” Nói, “Tôi mặc bộ đồ rộng thùng thình mọi lúc.” Nói, “Còn việc đi ra vườn hái một ít—một ít trong vườn, và mặc một chiếc váy. Anh không nghĩ rằng trông sẽ đẹp hơn nhiều khi mặc quần yếm, hoặc đồ vải trúc bầu, nó là gì đi nữa, hơn là mặc một chiếc váy

à?” Và nói, “Xem đấy, tôi cỡi ngựa lên núi với những chàng trai khi họ đi lên để tập hợp đàn gia súc, và,” nói, “tôi đi vào khu vực có nhiều muối.” Nói, “Vậy thì, với một—với việc mặc một chiếc váy, chúng sẽ ăn thịt tôi. Với quần yếm chúng không làm phiền tôi.”

122 Tôi nói, “Điều đó còn mong manh hơn thứ nước luộc cái bóng của con gà đang bị chết đói. Chao ôi! Không có một Lời Đức Chúa Trời nào về điều đó. Đó là ý kiến của riêng chị.”

123 Đức Chúa Trời đã phán, “Hãy để mọi lời là giả dối, và Lời Ngài là thật.” Vợ tôi mặc váy. Cô ấy hái trong vườn. Cô ấy không có rắc rối về nó. Và, dù sao đi nữa, một người phụ nữ không có việc gì với một đám đàn ông ngoài kia, đang chăn gia súc, dù sao đi nữa. Cô ấy nên ở trong nhà bếp nơi cô ấy thuộc về. Đúng thế.

124 Họ chỉ đang cố gắng tìm một cái cớ, nhưng không có. Lời Đức Chúa Trời rõ ràng, và một người đàn bà được sanh bởi Đức Thánh Linh sẽ làm như vậy. Và một người đàn ông được Thánh Linh của Đức Chúa Trời sinh ra sẽ không để vợ mình hành động như thế. Ngài đã nói gì? “Người nào mà lấy, cắt tóc nàng, không tôn trọng đầu nàng.” Và chông nàng là đầu nàng. Nàng đáng hổ thẹn.

125 Tốt hơn là tôi nên im lặng. Được rồi. Bây giờ, thấy đấy, thấy đấy, thế là đủ. Các bạn biết tôi đang nói về điều gì.

126 Tôi không nói điều đó qua sự ác ý. Nếu tôi nói điều đó vì ác ý, xin Chúa thương xót tấm lòng tội lỗi của tôi; hãy để tôi xuống đây tại bàn thờ này, ăn năn.

127 Tôi đang nói điều đó bởi vì, thưa các bạn, tôi yêu các bạn. Và tôi đang cố gắng nói cho các bạn biết đâu là lẽ thật, và đó là Lời Chúa. Chúng ta phải nghe Tiếng nhỏ nhẹ đó của Đức Chúa Trời, để đạt tiêu chuẩn với Lời. Chúng ta đang trải qua một thời gian thử nghiệm. Ha-lê-lu-gia!

128 Các bạn có nhận ra rằng sau khi thời gian thử thách đó đến, quyền giám hộ đó của đấng con đó mà được sanh ra trong một gia đình thuộc về giáo phái không? Nếu người con đó chịu đựng nổi thử thách và đạt được sự đòi hỏi của cha, thì cậu con trai đó được đem ra và được mặc áo choàng, và rồi có một buổi lễ đã

được nói. Và chàng trai ấy được ban cho địa vị trong gia đình mà cậu đã được sanh ra.

129 Đó là vấn đề của những người Ngũ Tuần của chúng ta ngày nay. Họ cứ nhảy *chỗ này* và *chỗ kia*, và các tổ chức của chúng ta sẽ lôi kéo họ theo hướng *này* và hướng *kia*. Họ không ở lại với Lời.

130 Nếu anh em ở lại với Lời, thì Đức Chúa Trời, thấy, “Nếu các người ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các người,” của Ngài, Ngài không thể chối bỏ Nó. Đó là Lời Ngài. Rồi sẽ có lúc, vào lúc nào đó, khi anh em sẽ được lấy ra ngoài và bị để sang một bên, và được ban cho điều gì đó chân thật, ha-lê-lu-gia, quyền năng của Đức Chúa Trời Toàn Năng.

131 Mà, Đức Chúa Trời đang chờ đợi con cái của Ngài, nhưng họ không thực sự không muốn ở trong hàng lối đó, khi họ đến thời điểm thử thách đó. Anh em sẽ tiếp nhận nó không? “Ồ, giáo hội sẽ đuổi tôi ra ngoài.” Được rồi. Thế đấy. Thế thì, hãy đi. Đó không phải là Dòng dõi của Áp-ra-ham. Dòng dõi Áp-ra-ham không hành động như thế.

132 Dòng dõi của Áp-ra-ham! Bây giờ, tôi không quan tâm điều gì trái ngược với Áp-ra-ham, ông đã ở đúng với Lời hứa đó, chỉ ở đúng với nó. Cho dù Sa-ra đến như thế nào, những người khác đến, những người khác thấy thế nào, mọi thứ, ông đều coi nó dường như đã không có. Ông đã nhìn thấy, ông đã tin rằng mình có thể thấy lời hứa, bởi vì Đức Chúa Trời đã hứa điều đó với ông, và đó là tất cả điều xảy ra với nó. Chính là Lời Đức Chúa Trời, sống ngay trong ông.

133 Rồi Ngài cho ông bài kiểm tra cuối cùng đó. “Ta sẽ cho người một phần gấp đôi, và thử người.” Bây giờ, ông đã sẵn sàng có con. Ông thấy mình đã có điều đó. “Nhưng bây giờ Ta sẽ bảo người, ‘Hãy lấy đứa con đó đi và giết nó.’ Và hãy để con trai đó, khi nó thấy...Người sẽ giết đứa con trai đó không? Ta sẽ thử người bây giờ.”

134 Áp-ra-ham, đúng với Lời! Làm thế nào, khi anh em nhận được lời hứa, làm thế nào anh em sẽ ngăn chặn điều đó? Làm thế nào, anh em sẽ làm thế nào?

135 “Làm thế nào anh sẽ trông đợi làm cha các dân tộc, và lúc này đây anh được một trăm mười lăm tuổi? Áp-ra...Cậu bé Y-sác, khoảng mười bốn, mười lăm tuổi. Làm thế nào anh sẽ trở thành một người cha của các dân tộc khi anh đã một trăm mười lăm tuổi? Đây là đứa con duy nhất của anh và anh đang phá hủy chứng cứ duy nhất mà anh có.” A-men.

136 “Tôi sẽ làm điều đó như thế nào nếu tôi đi ra khỏi tổ chức đó? Tôi sẽ làm điều đó như thế nào nếu tôi làm *điều này*?”Ồ, hãy lắng nghe Tiếng êm dịu nhỏ nhẹ đó và đến với Lời, Lời.

137 Anh em nói, “Tôi nghe một tiếng nói với tôi *điều này*.” Nếu nó trái ngược với Lời, thì đó không phải là Tiếng của Đức Chúa Trời. Tiếng của Đức Chúa Trời đến với Lời.

138 Rồi Áp-ra-ham bước thẳng đến đó với Tiếng đó, và Tiếng êm dịu, nhỏ nhẹ của Đức Chúa Trời, với Lời Đức Chúa Trời, phải lấy đi sự sống của con trai của chính mình.

139 Ngài phán, “Hãy dừng tay, hỡi Áp-ra-ham. Ta biết người yêu Ta bây giờ. Và hết thấy những kẻ đi theo sau người đó, ha-lê-lu-gia, hết thấy những người kia theo sau người, mà đang muốn nhận Lời Ta, sẽ là Dòng dõi của người, và sẽ chiếm lấy cửa thành của quân thù.”

140 Ước gì tôi có thì giờ để kể cho các bạn điều gì đó đã xảy ra cách đây vài ngày, đấy, về những gì đã xảy ra.Ồ, chao ôi!

141 “Sẽ chiếm hữu cửa thành của kẻ thù; Dòng dõi sau người. Hỡi Áp-ra-ham, kẻ nào chúc phước cho người sẽ được phước, và kẻ nào rửa sả người sẽ bị rửa sả.” Chúa Jê-sus phán, “Thà buộc cối đá vào cổ, mà quăng nó xuống đáy biển còn hơn.”

142 Và những tổ chức này đuổi ra những người tin kính đó, bởi vì họ đã bênh vực Lẽ thật, là Lời, và Thánh Linh cùng quyền năng của Đức Chúa Trời, và ở lại với Lời, anh em thấy điều gì đã xảy ra không? Anh em được quăng vào biển quên lãng.

143 “Thà buộc cối đá vào cổ người, mà quăng xuống biển sâu, còn hơn là xúc phạm những Người được xúc dầu này.” Họ là ai? Dòng dõi Áp-ra-ham ở lại với Lời hứa.

144 Một số giáo hội chúng ta đang đi đến chỗ họ chối bỏ. Họ phủ nhận sự chữa lành Thiêng liêng. Họ không muốn nó trong nhà

thờ của họ nữa. Đúng thế. Các tổ chức Ngũ Tuần của chúng ta không muốn sự chữa lành Thiên liêng nữa. Đó là gì? Anh em không thấy ma quỷ đã làm việc như thế nào sao? Nó đã đi rình mò chung quanh anh em và nói một số điều giả ngụy nào đó giống như thế. Và chỉ những người học thức nghĩ họ là thuộc linh, và hãy nhìn xem điều đó, và nói, “Hãy nhìn người đó kia. Hãy nhìn người đó kia.” Tôi không nhìn vào điều đó.

¹⁴⁵ Nếu anh chị em là dòng dõi Áp-ra-ham, anh chị em sẽ nhìn xem lời hứa của Đức Chúa Trời, những gì Đức Chúa Trời đã phán để thực hiện về điều đó. Chính là thế. Dòng dõi Áp-ra-ham, chúng ta trông đợi lời hứa. Tôi không quan tâm bao nhiêu người sa ngã cách *này* và bao nhiêu người sa ngã cách *kia*. Lời hứa vẫn có thực.

¹⁴⁶ Anh chị em phải đến qua những sự thử thách đó. Hiểu không? Vâng. Áp-ra-ham, lần đầu tiên được thử nghiệm, rồi được đóng ấn, sau đó được ban cho lời hứa rằng “Dòng dõi của ngươi sẽ chiếm hữu cửa thành của quân thù.” Tôi thích điều đó. Thế thì, họ đã chiếm hữu cửa thành của kẻ thù sau khi họ được thử nghiệm.

¹⁴⁷ Sự việc của nó là, chúng ta không thể chịu đựng sự thử nghiệm đó. Đó là lý do mà các tổ chức của chúng ta không thể vượt qua thử thách. Đó không phải là ý muốn của Đức Chúa Trời. Đó là, Đức Chúa Trời đã ban phước cho điều đó, nhưng đó không phải là ý chỉ của Đức Chúa Trời. Bởi vì, anh em thấy đây, anh em có cả một nhóm người ở đây với toàn bộ những người cùng ý tưởng, và họ tập hợp chúng lại với nhau và đưa ra những gì tốt nhất có thể. Một số người trong họ nói, “Đây là một người quan trọng. Anh không thể phủ nhận lời nói của anh ấy.”Ồ, đó cũng là cách giáo hội Công giáo được tổ chức, giống như vậy, dựa trên một nhóm tín hữu trí thức. Những người trí thức, họ nhìn xem điều đó, phù hợp với thời đại. Anh em không thể làm điều đó. Mọi thứ khác đều là lời nói dối ngoài Lời Đức Chúa Trời.

¹⁴⁸ Áp-ra-ham không hề nhìn vào một điều gì ngoài lời hứa của Đức Chúa Trời. Bất kể điều gì xảy ra, ông vẫn trung thành với lời hứa của Đức Chúa Trời.

149 Thế thì đó là lý do chúng ta không tìm thấy nữa. Một tổ chức không thể chiếm hữu cửa thành của quân thù. Có rất nhiều tâm trí không có răng nọc ở trong đó.

150 Phải lấy một cá nhân chiếm hữu cửa thành của quân thù nghịch. Anh em có thể làm điều đó nếu anh em muốn. Vâng, thưa quý vị.

151 Chúng ta hãy thử vài người, trong vài phút, xem họ có ở lại trong lời Kinh Thánh không.

152 Vậy thì, đã có một lần ở dưới Ba-by-lôn khi ở đó có một—một hình tượng được đặt ra, hình bóng đẹp về giáo hội Công giáo, và tất cả những ai không cúi đầu trước pho tượng đó sẽ bị đốt cháy trong lò lửa hực. Bây giờ, đó là thời giờ thử thách cực điểm, xem thử họ sẽ ở lại hay không, khi Đức Chúa Trời đã phán, “Trước mặt Ta người chớ có các thần khác, cũng chớ làm tượng chạm bất cứ vật gì.” Đó là những gì Đức Chúa Trời đã phán. Sự thử thách cuối cùng đến.

153 Tất cả những người còn lại của dân Y-sơ-ra-ên ngã chết ngay trong đó. Và khi tiếng kèn vang lên, và bài—và bài thánh thi vang lên, và tiếng—tiếng sáo vang lên, ồ, hết thảy họ sấp mình xuống trước hình tượng này.

154 Nhưng có ba người trong họ đã nói, “Không làm gì cả.” Họ đã nghe Tiếng êm dịu nhỏ nhẹ đó, và họ ở lại trong đường lối của Lời. Họ đã làm gì? Ở lại với Lời.

155 Và sau đó, chúng—chúng—chúng đã nói, “Nếu các người không làm điều đó...Chúng ta sẽ cho các người một cơ hội nữa, nếu không chúng ta sẽ ném các người vào lò lửa hực.”

156 Nói, “Đức Chúa Trời của chúng ta có thể giải cứu chúng ta khỏi lò lửa hực đó.” [Băng trống—Bt.] “Nhưng, bằng chẳng vậy, chúng tôi sẽ ở lại với Lời.”

157 Bây giờ, thưa anh em, còn anh em thì sao? “Tôi sẽ làm gì, Anh Branham?” Hãy ở lại với Lời. Hãy ở lại với lời hứa đó. “Giáo hội của tôi hết thảy đều rời bỏ tôi.” Hãy ở lại với lời hứa. Họ phải biến mất, thực sự đi khỏi ngày nào đó, dù sao đi nữa. Nhưng, Đức Chúa Trời sẽ không. Hãy ở lại sống với lời hứa. “Ồ, tôi nói cho anh biết, họ sẽ đá tôi ra.” Hãy sống bằng lời hứa, chỉ giống như vậy.

Anh em ở lại ngay với lời hứa. Bây giờ, nếu anh em có thể sống bằng lời hứa và ở lại đó, thế thì hãy sống đúng với chúng.

¹⁵⁸ Sự thông công với mọi người. Nhưng bây giờ ở đây, bây giờ, anh em sẽ không bao giờ giành được bất kỳ cách nào khác ngoài việc thông công với mọi người. Anh em phải đạt đến điều đó. Vậy thì, khi họ trở nên quá tệ, họ vô đạo đức, thế thì hãy tránh xa nó. Đúng thế. Đừng tiến vào lãnh thổ của kẻ thù. Nhưng chừng nào mà anh em còn cố gắng thắng anh em mình, điều đó lại khác. Hiểu không?

¹⁵⁹ Bây giờ hãy xem. Nhưng anh em sẽ không bao giờ thắng được ý kiến của tổ chức, của một người. Không, thưa quý vị. Khi, họ đã thiết lập quy tắc của họ, “Chúng tôi tin *điều này*, chấm!” Nếu anh em viết ra giáo lý của mình, “Chúng tôi tin *điều này*,” phẩy, nó sẽ khác hẳn. Dấu chấm có nghĩa là, “Chúng tôi tin *điều này*, và anh phải đến với *điều này* và ký vào giấy này, nếu không thì chỉ thế thôi.”

¹⁶⁰ Nhưng nếu anh em nói, “Chúng tôi tin *điều này*,” phẩy, “cộng thêm những điều chúng tôi có thể học được từ Đức Chúa Trời. Chúng tôi được khai mở với Đức Thánh Linh,” rồi anh em cứ làm thế, thưa anh em. Vâng. Điều đó sẽ khác hẳn bây giờ.

¹⁶¹ Nhưng, anh em thấy, nếu anh em viết nó chấm dứt bằng dấu chấm, và Đức Chúa Trời ban điều gì khác đến, nó chứng tỏ là Lời của Ngài, Lẽ thật, anh em không thể dời chuyển, vì đó là “dấu chấm.” Điều đó kết thúc nó. Đó là chỗ những tín đồ Lutheran đã chết. Đó là chỗ những tín đồ Giám Lý đã chết. Đó là chỗ những tín đồ Báp-tít đã chết. Đó là chỗ tín đồ Trưởng Lão đã chết. Và đó là chỗ Ngũ Tuần đang chết. Đúng thế. Đúng thế. Họ chết ngay tại đó, chỉ nhìn xem, vì nó—nó đã được viết ra rồi. Không việc gì anh em—anh em có thể thêm vào hoặc bớt đi. Nó—nó đấy. Đó là giáo lý của anh em.

¹⁶² Lutheran không thể chấp nhận sự thánh hóa. Không, thưa quý vị. Ông đã nói, “Người công bình sẽ sống bởi đức tin.” Không phải Martin Luther; nhưng nhóm đó đi theo ông. Đúng thế.

¹⁶³ Không phải John Wesley; nhưng nhóm đã đi theo ông. Đúng thế.

Không phải Calvin; nhưng nhóm đã đi theo ông.

¹⁶⁴ Không phải John Smith của giáo hội Báp-tít, là người đã cầu nguyện rất gian khổ, lúc ban đêm, cho đến nỗi đôi mắt của ông sưng húp, vì hội thánh của ông; và vợ ông phải dẫn ông đến bàn và cho ông ăn bằng muỗng, ở bàn ăn. Không phải ông; nhưng đám người Báp-tít này theo sau ông, tổ chức mà đến sau ông.

Không phải Alexander Campbell; nhưng những người đi theo ông.

¹⁶⁵ Không phải phong trào Ngũ Tuần lúc ban đầu, mà có tất cả các thứ chung, và thông công với mọi người; nhưng những nhóm người đã đến và nói, “Không. Chúng tôi là *thế này*, và chúng tôi là *thế này*. Và *đây* là những vấn đề, và đó là thế kia!” (“Họ tự phân rẽ, dường như không có Đức tin.”) Đúng. Đó là điều đã xảy ra. Đó là điều ác. A-men. Tôi cảm thấy sùng đạo, sáng nay.

¹⁶⁶ Dân Hê-bơ-rơ, sau khi họ đã chịu đựng sự thử thách, cho dù họ có ở lại vì Lời được hứa, hay không, họ đã bị đưa đến một thử thách. Và họ đã làm gì? Họ chiếm hữu cánh cổng của kẻ thù. A-men. Tại sao? Họ ở lại trên Lời.

Hãy ở lại với Lời, Tiếng đó của Đức Chúa Trời phán với anh chị em.

¹⁶⁷ Bây giờ, mọi lý luận nói, “Bây giờ, nhìn kia. Ba-by-lôn, điều đó sẽ không có gì khác biệt. Bởi vì, chúng ta, khi cúi đầu trước hình tượng này, chúng ta đang thờ phượng Đức Chúa Trời, dù sao đi nữa. Vậy thì, nếu chúng ta làm điều đó cách *này*, chúng ta muốn nói điều đó cách *này*.”

Hãy làm theo cách Chúa đã phán.

¹⁶⁸ Điều gì xảy ra nếu Đức Chúa Trời đã phán, “Hỡi Môi-se, hãy cởi giày ngươi ra, hỡi Môi-se. Ngươi đang đứng trên đất thánh.”

¹⁶⁹ Ông thưa rằng, “Cảm ơn Ngài, lạy Chúa. Con chắc chắn tin nơi Ngài. Thay vào đó, con sẽ chỉ lấy mũ ra. Thật phiền phức quá nhiều để tháo giày ra.” Ừ-m. Hừ! Điều đó sẽ không bao giờ có tác dụng.

Ngài phán, “Giày.” Ngài đã không phán “mũ.” Đúng.

¹⁷⁰ Anh em phải đến, hàng theo hàng, những gì Đức Chúa Trời phán, và đứng đường lối với Lời Ngài.

¹⁷¹ Bây giờ, sau khi họ đã trải qua cuộc thử nghiệm, họ chiếm hữu cửa thành của kẻ thù bằng lửa. Họ nhận ra, khi họ đi thẳng đến cuối cùng, dựa trên Lời Đức Chúa Trời, họ chiếm hữu cửa thành. Đúng thế. Sau đó...

¹⁷² Đa-ni-ên. Có một chiếu chỉ được ban ra, và đã được vua Mê-đi và Phe-rơ-sơ đóng dấu, mà không thể thay đổi được, rằng, “Nếu ai cầu nguyện với bất kỳ thần nào khác, người đó sẽ bị ném vào hang sư tử.” Và Đa-ni-ên biết rằng Lời Đức Chúa Trời dạy rằng, chỉ cầu nguyện với một mình Ngài mà thôi, vì thế ông cứ mở cửa sổ và cầu nguyện dù thế nào đi nữa. Lúc ấy, ông không hề đi vào góc nhà. Ông cứ mở cửa ra hướng về đền thờ. Ông đã không xấu hổ về nó.

¹⁷³ Còn chúng ta không muốn thực hành niềm tin của mình vào Chúa nhật, và thứ Hai làm điều gì khác. Hoặc, tin trong lòng chúng ta một điều, đến trước người nào khác và nói, “Ồ, tôi không biết. Vâng, tôi nghĩ anh đúng.” Hãy là những gì anh em vốn có. Nếu không, hãy ra khỏi bụi giăng, ra khỏi nhà thờ. Đúng thế. Bởi vì, anh em là một món nợ cho cả hai. Hãy sống với những gì anh em có. Hãy nói những gì anh em tin, thì anh em không có gì để lùi lại. Anh em đang đứng hoàn toàn chính xác với điều gì là đúng. Mọi người biết thái độ của anh em. Nhiều người sẽ cảm kích anh em, bất cứ ai.

¹⁷⁴ Một phụ nữ có thể là lộ ra xấu xí hết sức. Chị ấy có thể là to lớn, mập mạp, tầm thường, gầy còm, tóc đen, mắt nâu, mắt xanh, mắt xám; một, một cách này, hay cách khác. Nhưng nếu người phụ nữ ấy trong sạch, thừa quý bà, không có người đàn ông nào trong nước mà không ngả mũ chào họ, nếu anh ta có một chút xíu đàn ông ở trong người. Đúng. Bởi vì, chị ấy—chị ấy cho thấy mình là ai, và mọi người đánh giá cao điều đó.

¹⁷⁵ Đức Chúa Trời cũng sẽ đánh giá cao một người mà sống với điều mình có, hay những người mà tuyên xưng Cơ-đốc giáo. Chúng ta hãy là một Cơ-đốc nhân, đầy dẫy Đức Thánh Linh, với Lời Đức Chúa Trời, nếu không thì hãy quên điều đó. Đúng. Vì, nói cách khác, bạn trở nên đạo đức giả, và đang sống một đời sống

khác. Và nhiều người sẽ thấy các bạn chạy ra khỏi nơi đây để khiêu vũ, và hút thuốc, và những việc giống như thế, mà tuyên bố là Cơ-đốc nhân, thế thì, đấy, các bạn là sự ngăn trở trong con đường của người khác.

176 Thỉnh thoảng, thấy những người phụ nữ của bạn, cách họ cắt tóc và ăn mặc và hành động trong những bộ váy ngắn ngắn này, trông giống như một xúc xích bó chặt vào da hay cái gì đó, và đi ra ngoài đường phố, đi dạo quanh, một đôi giày cao gót cao khoảng đó, ông ọ đi xuống phố. Ngũ tuần đó ư? Rồi các—các giáo hội khác nói, “Họ tuyên bố họ có điều gì đó mà họ không có.”

177 Chị em đã được niêm phong và đóng dấu bằng Đức Thánh Linh. Chị em không ở vũ trường tối nay và ôm chặt trong vòng tay của người đàn ông nào đó, mà không phải là chồng mình; đêm hôm sau, trở lại nhà thờ và khiêu vũ khắp nơi. Đó không phải là ngũ tuần. Đó là đạo đức giả. Đó là sự nhơ nhớp.

178 Tôi không nói quá nhiều điều đó với các bạn. Nhưng, bạn biết đấy, những cuộn băng này được thực hiện ở đây đi khắp thế giới, vì vậy tôi chỉ giảng giống như cho toàn thế giới. Khi tôi cảm thấy Đức Chúa Trời phán, “Hãy nói điều gì đó,” tôi chỉ nói điều đó, bởi vì tôi không biết nó sẽ đi tới đâu. Điều đó tùy thuộc vào Ngài lo liệu điều đó. Chỉ ở lại với Lời. Đúng thế. Được rồi.

179 Không, Đa-ni-ên không muốn cúi đầu trước công bố của họ, dù ông bị ném ra khỏi tổ chức hay không. Ông đã ở lại ngay bên cửa sổ, và ở lại với Lời Đức Chúa Trời. Ông không hổ thẹn về Nó.

180 Điều gì đã xảy ra? Họ đã ném ông vào hang sư tử, nhưng ông đã chiếm hữu các cửa của hang sư tử. Tại sao? Vinh hiển thay! Bởi vì rằng Đức Chúa Trời đã phán...“Dòng dõi của người sẽ chiếm hữu cửa thành của quân thù.” Cho dù quân thù là ai, anh chị em đã chiếm hữu cửa thành. Ồ, bao nhiêu lần chúng ta đã có thể...?

181 Hãy nhìn xem Môi-se, đi trong đường lối các điều răn của Đức Chúa Trời, đi xuống xứ Ê-díp-tô, trông giống như mọi sự đều trái ngược. Ông đã có một số kẻ giả mạo đi với ông. Ông đã đi ra với một vài—vài dấu hiệu, cho thấy ông được sai đến. Ném cây gậy xuống hóa thành con rắn, và đại loại như thế.

182 Và ở đây những kẻ giả mạo đã đến, cũng ném gậy họ xuống. Ông có thể làm gì? Không làm gì cả. Đức Chúa Trời không hề bảo ông họ sẽ làm điều đó. Ngài muốn thử nghiệm Môi-se. Ngài là Đấng đã cho phép Gian-nét và Giam-be ném xuống những con rắn của họ, hay những cây gậy của họ.

183 Vì thế ở đó Môi-se đã đứng trong đường lối trách nhiệm. Ông đã ném cây gậy của mình xuống. Nó biến thành con rắn. Ông nói, “Hãy xem điều đó, hỡi Pha-ra-ôn. Đó là điều Chúa tôi đã sai tôi đến làm trước vua.”

184 Pha-ra-ôn nói, “Hãy đến đây, Gian-nét và Giam-be.” Họ đã ném gậy họ xuống. Chúng biến thành những con rắn, những gì Môi-se đã làm.

185 Ông đã đổ mặt không? Không, thưa quý vị. Ông vẫn tin Đức Chúa Trời sai ông đến. Ông ở lại với lời hứa đó. Và điều gì đã xảy ra?

186 Đó là khi anh em ở trước những buổi nhóm hội đồng của mình. Mặt anh em có thể trở nên đỏ, một chút. Hãy ở lại với Lời.

187 Điều gì đã xảy ra? Đột nhiên, con rắn hổ mang lớn này của Môi-se đã quay lại và nuốt hết thảy những con rắn kia. Đức Chúa Trời đã xác chứng. Sau sự thử nghiệm của ông, ông nói, “Tôi muốn vua, bằng dấu hiệu này, hãy để cho họ dân sự đi ra nơi kia. Tôi muốn vua để họ trở về quê nhà của họ. Đức Chúa Trời đã giáng xuống đây để phán bảo, sai tôi xuống đây để giải cứu họ. Tôi muốn họ đi trở về.” Ông đã quăng điều đó xuống đó.

188 Ồ, sự thử thách xảy đến. Hỡi Môi-se, ông sẽ làm gì, quay lại, bỏ đi, nói, “Ồ, tôi có thể đã sai”? Không, thưa quý vị.

Môi-se đứng ngay đó, “Đức Chúa Trời đã ủy thác điều này.” Vinh hiển thay!

189 Đức Chúa Trời phán bất cứ điều gì, hãy ở lại với Nó. Cho dù điều gì xảy ra, hãy ở lại với Nó. Nếu họ đuổi anh em ra ngoài và nói, “Chúng tôi sẽ không hợp tác, sẽ không làm điều này,” cứ ở lại với Nó.

190 Môi-se ở lại đúng với nó. Chuyện gì đã xảy ra thế? Ông đã chiếm hữu cửa thành của quân thù mình. Ha-lê-lu-gia. Ma quỷ nói, “Ta sẽ trải rộng Biển Chết ra trước mặt ngươi,” nhưng nó đã

mở ra. Chúng không thể giữ họ ở lại trong xứ Ê-díp-tô lâu hơn. Ông đã chiếm được cửa thành của kẻ thù. Tại sao? Bởi vì ông đã ở lại với sự ủy thác mà Đức Chúa Trời ban cho ông. Những mạng linh của Đức Chúa Trời, ông đã ở lại với Lời Đức Chúa Trời và ông đã chiếm giữ các cửa thành của kẻ thù.

191 Giô-suê, sau khi đã trải qua thử nghiệm. Ông đã đi xuống đó, và có lẽ đã bơi qua sông Giô-đanh, ông và Ca-lép, với những thám tử. Khi ông trở về lại bên sông Giô-đanh, họ đã đi lên xứ Ca-đe Ba-nê-a. Và hết thảy họ đều nói, “Ôi, nếu chúng ta khởi sự, điều đó sẽ phá vỡ các tổ chức của chúng ta thành từng mảnh. Chúng ta thật sự không thể đi vào.”

192 Linh đó không chết. “Ồ, chúng ta không thể có Điều đó. Nếu chúng ta dạy Điều đó cho dân sự của mình, chúng ta sẽ làm gì? Chúng ta sẽ đưa gần một nửa số chấp sự, trong nhà thờ, ra ngoài. Họ kết hôn hai lần, ba lần. Chúng ta sẽ làm gì? Chúng ta, ồ, nếu chúng ta nói với phụ nữ của mình rằng họ phải để tóc dài, anh em biết họ sẽ làm gì không? Họ sẽ rời khỏi nhà thờ. Và chúng ta sẽ làm gì? Ồ, chúng ta sẽ chỉ được coi là lạc hậu.” Chúa Jê-sus cũng là lạc hậu. “Chúng ta không thể làm điều đó. Chúng ta không thể làm điều đó. Nó quá nhiều đối với chúng ta.”

193 Anh em biết tín hữu nửa vời bắt đầu với điều gì. Hê-bơ-rơ, chương 6, giải thích điều đó. “Người mà đã từng được soi sáng, đã được dự phần của Đức Thánh Linh, rồi sa ngã, thì không thể làm mới lại chính mình một lần nữa.” Người ấy đến ranh giới đó và không chịu đi qua, thế là xong, chối bỏ tin hoàn toàn.

194 Vì, Ca-lép đã làm gì? Giô-suê đã làm gì? Ông nói, “Chúng ta còn có thể chiếm được nó nhiều hơn nữa.” Tại sao? Họ đã ở lại với những gì Đức Chúa Trời đã hứa.

195 Ồ, họ nói, những người khác nói, “Chà, họ là những người khổng lồ. Họ sống trong những bức tường bao quanh; Họ là cách này. Ồ, chúng ta không thể đụng đến họ được, không có cách nào.”

196 Giô-suê nói, “Chúng ta có thể thắng hơn được điều đó. Hãy im lặng, hỡi dân sự! Hãy im đi! Ngồi xuống!” A-men.

197 Tôi nói với anh em, đức tin là điều quan trọng lớn nhất khi nó đến trên Lời Đức Chúa Trời. Lúc ấy người đó không e sợ. Đức tin mọc lông trên ngực, những bắp thịt lớn. Nó nói, “Câm miệng!” Mọi thứ khác chuồn vào trong góc, đúng thế, khi Đức Chúa Trời phán. “Ví bằng các ngươi cứ ở trong Ta, và những Lời Ta ở trong các ngươi, hãy cầu xin mọi điều mình muốn.” Thế đấy. Ồ, tôi thích điều đó. Ừm!

Ma quỷ sẽ run sợ và tội nhân thức tỉnh;
Đức tin nơi Giê-hô-va sẽ làm rung chuyển bất
cứ điều gì.

198 Làm sao anh em có thể có đức tin khi anh em biết mình không thực hiện, bước đi trong Lời Ngài, khi anh em biết có những sự việc ở đó anh em nên nói mà anh em không nói ra? Có những điều ở đó anh em nên dạy và anh em không dạy nó. Có những sự việc anh em không thể nói, và làm thế nào anh em có thể có đức tin khi anh em biết mình sai?

199 “Nếu lòng chúng ta không lên án chúng ta.” Thế đấy. Thế đấy. Nhưng hãy ở lại với Lời đó, mà không có gì bị lên án. “Không có sự lên án với những người ở trong Chúa Jêsus Christ, không bước đi theo xác thịt nhưng theo Thánh Linh.” Thánh Linh dẫn dắt bằng Lời, bởi vì Thánh Linh chỉ có thể ra từ Lời, bởi vì Lời Ngài là Thánh Linh. Và Nó chỉ có thể...Thánh Linh thực sự của Đức Chúa Trời chỉ có thể nói Lời của Đức Chúa Trời. Ồ, chao ôi! Chao ôi, chao ôi!

Hãy ra khỏi, hỡi thế gian. Ó Sa-tan, hãy ra khỏi chúng ta.

200 Đừng sợ nói với núi này, “Hãy dời đi.” Hãy nói điều đó. Hãy ở lại đó, xem nó sụp đổ tan tành. Đúng thế.

201 Nhưng nếu anh em có sự lên án nào ở đó, anh em tốt hơn—tốt hơn là cứ im lặng. Anh em chỉ đang nói lảm nhảm trong trường hợp đó. Anh em không nói lẽ thật. Anh em không nói những sự việc mà anh em nên nói. Được rồi.

202 Chúng ta thấy lúc ấy Giô-suê đó, sau khi ông trải qua sự thử thách ấy, ông đã thấy chứng cứ về một xứ tốt đẹp, và ông đứng đó tại Ca-đê-Ba-nê-a và phản nài chống lại tất cả bọn họ, mà nói,

“Chúng ta còn có thể chiếm được nhiều hơn nữa. Chúng ta có thể chiếm lấy nó.” Ý kiến là gì? Vượt qua.

203 Ý kiến của Môi-se là gì? “Tổ cho thấy dấu hiệu này và mang dân sự ra.” Và trông có vẻ như đã thất bại. Nhưng ông ở lại với Lời, và cửa Biển Chết không thể giữ được ông. Ông đã đi thẳng qua nó. Ông đã chiếm giữ cửa thành của quân thù.

204 Giô-suê, nhìn xem lời hứa của Đức Chúa Trời, đã nói, “Chúng ta còn có thể chiếm lấy nó nhiều hơn nữa.” Đúng thế. Và khi ông đi xuống sông Giô-đanh, nó đã làm gì? Nó đã mở đường. A-men. Chính là điều đó. Ông đã chiếm được cửa thành của quân thù. Sông Giô-đanh đó ngăn ông đi qua và chiếm lấy miền đất hứa đó. Nhưng khi xuống đó, ông là Dòng dõi của Áp-ra-ham. Tại sao? Ông tin Lời Đức Chúa Trời. Đó là cách duy nhất anh em có thể là Dòng dõi của Áp-ra-ham, là tin Lời Đức Chúa Trời. Và rồi ông đã làm gì khi đi xuống nơi ông đã sẵn sàng để chiếm quân thù? Đức Chúa Trời đã mở cửa thành, và ông đã chiếm được nó, chiếm lấy nó, đi qua.

205 Khi trận chiến đầu tiên, ông đã có cuộc xung đột đầu tiên của ông với họ, những bức tường thì quá lớn đến nỗi họ có thể chạy xe ngựa trên đỉnh vách thành. Làm sao ông sẽ đi vào để có được chúng? Họ chạy trốn ông, trở vào bên trong. Kẻ thù cũng sẽ làm thế. “Nhưng các người sẽ chiếm lấy cửa thành của quân thù.”

206 Nói, “Lạy Chúa, con phải làm gì?” Ông đã đi dạo chung quanh, vào một buổi chiều, trầm tư suy nghĩ. Ông nhìn thấy một Người đang đứng với gươm trần rút ra. Giô-suê tuốt gươm mình, và nói, “Ngài là người của chúng tôi chăng? Ngài là người của kẻ thù của chúng tôi chăng?”

Người đáp, “Ta đến làm Tướng của đạo binh này.”

“Tôi phải làm gì?”

207 “Hãy đi vòng quanh nó, mười ba lần. Thổi kèn. Các người sẽ chiếm cửa thành của quân thù.”

208 Nó đã sụp xuống. Vâng, thưa quý vị. Tại sao? Ông là dòng dõi Áp-ra-ham, đã giữ Lời Đức Chúa Trời. Ông chiếm lấy mọi cửa thành đến với ông. Chắc chắn vậy.

Đã trễ rồi. Tôi phải ngừng.

²⁰⁹ Hãy nhìn xem, tất cả những anh hùng đáng quý này, đã có một trang viết đầy đủ về họ ở đây. Nhưng tất cả những anh hùng đáng quý này, những việc họ đã làm, cuối cùng họ đã chết.

²¹⁰ Nhưng rồi đến Dòng dõi đức tin thật, Dòng dõi Hoàng gia của Áp-ra-ham, Chúa Jê-sus, một lời hứa. Áp-ra-ham sanh Y-sác, đúng, theo xác thịt, nhưng Dòng dõi thật không ở trong hệ thống tổ chức đó. Nó ở trong Lời hứa thuộc về Lời Đức Chúa Trời, mà Ngài làm cho ông trở thành cha của các dân tộc, không phải qua Y-sác, nhưng qua Dòng dõi Thánh, Chúa Jê-sus. Đó là Dòng dõi Hoàng gia, mà, thực sự, là Dòng dõi của Áp-ra-ham, Chúa Jê-sus, không phải là người Do Thái, Ngài cũng không phải là người Ngoại bang. Ngài là Đức Chúa Trời. Hiểu không? Các...

²¹¹ Các bạn người Công giáo ở đây, phước cho tấm lòng các bạn. Nhưng khi các bạn tôn thờ Ma-ri như một nữ thần, các bạn có vấn đề gì vậy, dù sao đi nữa? Ma-ri chẳng là gì ngoài một người nữ. Đức Chúa Trời đã chọn bà. Bà là một lòng ấp. Chỉ thế thôi. Một cái lòng ấp, đó là những gì mà một người nữ có, nhưng bà đã kết hợp với dòng dõi của người nam.

²¹² Nhưng, đó là một cử tọa có nhiều hạng người, nhưng tôi phải điều này để anh em sẽ hiểu tôi đang nói về điều gì. Vậy thì, các bạn lắng nghe bác sĩ của—của các bạn, và tôi là anh em của các bạn. Chắc chắn, các bạn có thể nghe.

²¹³ Ma-ri đã không có thụ tinh trong Đấng Christ. Không có cảm xúc tình dục khi Đức Thánh Linh phủ bóng trên nàng, không một chút nào. Nhưng Đức Chúa Trời Toàn Năng, Đấng Tạo Hóa, đã tạo ra tế bào Huyết và sự thụ tinh. Ừm! Nếu nó được thụ tinh từ Ma-ri, thế thì người chết không sống lại.

Vinh hiển thay! Điều đó hoàn toàn đến cách mới mẻ. Tôi thật sự nắm bắt điều đó.

²¹⁴ Thế thì nếu anh em nói chúng ta không có điều gì khác biệt, những gì chúng ta làm, thế thì tại sao Đức Chúa Trời bảo chúng ta tránh làm những điều sai trái? Tại sao Đức Chúa Trời làm sống lại thân thể Chúa Jê-sus, nếu điều đó không phải vậy? Vì vậy, anh em thấy, đó không thể là một người đàn bà liên kết vào trong đó. Nếu có, thì thân thể của Ngài đã đi theo mẹ của Ngài, Ma-ri, vì bà

có vấn đề sinh lý tình dục bởi một sự phủ bóng bởi một thần linh đã khiến cho bà tiết—tiết ra tinh dịch, và điều đó sai. Đức Thánh Linh, bởi sự thụ thai vô nhiễm, ha-lê-lu-gia, ở đó Ngài đã tạo ra cả tinh dịch của người nam và người nữ.

215 Chúa Jêsus có gọi bà là “mẹ” không? Hãy tìm điều đó trong Kinh Thánh. Ngài đã gọi bà “hỡi người đàn bà.” Ha-lê-lu-gia! Người đàn bà! (Điều đó mới mẻ. Đó là lý do nó đang diễn ra như cách của nó đang làm.) “Hỡi người đàn bà, đó là con người.” Hàng triệu dặm gần gũi với bà hơn là Ngài.

216 Ngài là Đức Chúa Trời. Ngài không phải là người Do-thái hay dân Ngoại. Ngài là Đức Chúa Trời, cả xác thịt và thân thể, Đức Chúa Trời ngự trong Ngài. Đức Chúa Trời cư ngụ trong tinh dịch của một người đàn bà ư? Không thể làm điều đó. Tinh dịch đó của người đàn bà phải có điều gì đó để làm với xác thịt chúng ta. Nhưng ấy là Huyết thêm vào tinh dịch, mà Đức Chúa Trời đã phủ bóng.

217 Ngài có thể đưa nó vào một gốc cây nếu Ngài muốn. Vâng, thưa quý vị. Ngài có thể đặt nó bất cứ nơi đâu Ngài muốn.

218 Nhưng Ngài đã mang nó đến bởi vì người đàn bà ở trong sự sa ngã. Tại đó sanh ra Con tinh sạch của Đức Chúa Trời hằng sống, đã tạo nên, được sanh ra đồng trinh, cả thân thể và linh hồn.

219 Tại sao Đa-vít nói, “Ta sẽ không để cho Đấng Thánh...cho Đấng Thánh Ta thấy sự hư nát, Đấng Thánh Ta thấy sự hư nát. Ta cũng sẽ không để linh hồn của Ngài trong âm phủ”? Đa-vít đã nói điều đó. Hiểu không? Cả linh hồn, thân thể, và thần linh, đã được tạo dựng nên thuộc về Đức Chúa Trời, bởi Ngài.

220 Người đàn bà đó không phải là một người mẹ. Đó là một người đàn bà. Tôi tin bà là một người đàn bà thánh khiết, tốt đẹp. Một cách hoàn toàn. Bà chưa bao giờ là một lòng ấp. Đức Chúa Trời sẽ không bao giờ chọn lựa một lòng ấp dơ dáy. Ý Chúa, tôi sẽ giáng về điều đó tối nay, nhưng, “Lòng ấp cũ bản thủ là gì?” Để mang Ngài, để mang Con Ngài đến với thế gian, Ngài đã chọn “một gái đồng trinh chưa hề biết người đàn ông nào.” Nàng cũng chưa hề có sự trao đổi tinh dịch nào hay bất cứ điều gì khác khi Đức Thánh Linh phủ bóng nàng. Bởi vì, Đức Chúa Trời, trong

đường lối vô hạn, không tì vết của Ngài, đã tạo dựng trong nàng: linh hồn, thân thể, và thần linh, của Chúa Jêsus Christ. Đúng thế. Ngài là Con của Đức Chúa Trời được sanh ra đồng trinh.

221 Điều đó làm thế nào được? Nó đã phá vỡ cửa thành của quân thù. Ha-lê-lu-gia! Chao ôi! Điều này trở nên tốt, với tôi. Nhìn xem. Tại sao vậy? Ngài đã phá tan cửa thành của quân thù ngay tại đó, mà mọi người được sanh ra trong thế gian này đều bởi ham muốn tình dục, mà không thể đi lên Thiên đàng bằng tình dục là điều bắt đầu điều đó từ lúc ban đầu, trong vườn Ê-đen, lý do họ tự che phủ mình lại. Khi Ngài đã làm điều đó, Ngài đã bẻ đôi điều đó ngay tại đây, và chiếm lấy cửa thành của quân thù. Bằng điều gì? Lấy Dòng dõi Thánh của Áp-ra-ham, ngay chính lúc ban đầu, và đập tan nó tới tận đáy. Dòng dõi Thánh của đức tin và lời hứa, không phải một ý niệm về Ma-ri, nhưng của Đức Chúa Trời, phá vỡ những cửa thành. Đó là, để nhân loại được đi qua cửa thành. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!

222 Ngài đã làm gì? Thế rồi chiếm hết thành của quân thù nghịch. Ngài đã lấy cửa thành bệnh tật. Bệnh tật không thể tồn tại trong sự Hiện diện của Chúa. Không, thưa quý vị. Cũng không điều gì khác có thể tồn tại trong sự Hiện diện của Ngài. Một tiến trình tang lễ không thể đứng nổi trong sự Hiện diện của Ngài. Không. Ngài đã làm gì?

223 Giô-suê chết. Môi-se chết. Tất cả những người còn lại đều chết, trừ Dòng dõi Thánh này. Sự chết không thể đứng ở nơi có sự sống.

224 Người đàn bà đó từ thành Na-in, đi ra với đứa con trai của bà. Ngài khiến dừng lại và phán, “Hỡi con trai, hãy dậy.”

225 Cô gái đó đã chết, con gái của Giai-ru, Ngài phán một lời với thế giới không được biết đến nơi xa kia, và nói, “Hỡi con gái, hãy dậy.”

226 La-xa-rơ, đã chết bốn ngày và thân thể thối rữa, và linh hồn của ông đã lìa khỏi nó, trong bốn ngày. Ngài phán, “Hỡi La-xa-rơ, hãy đi ra.” Vinh hiển thay!

227 Ngài đấy. Ngài đã làm gì? Ngài đã phá vỡ sự niêm phong của mọi sự. Ha-lê-lu-gia!

228 Khi Ngài phải chết lúc đó, Ngài không thể nắm giữ sự sống đó. Ngài không bao giờ chết, nhưng Ngài phải ban cho sự sống đó. Và khi Ngài ban sự sống đó, Ngài đã chết một cái chết. Và linh hồn quý giá của Ngài, như Kinh Thánh đã nói, đã xuống địa ngục, để thế chỗ của tôi và chỗ của quý vị. Dòng dõi Thánh của Áp-ra-ham! Cái gì? Ngài là Dòng dõi Thánh. Ôi, vinh quang thay!

229 Bây giờ chúng ta là Dòng dõi Hoàng gia, mà ở lại với Lời, hoàn toàn chính xác giống như Ngài. “Vì ban đầu đã có Lời, và Lời ở cùng Đức Chúa Trời; và Lời, đã trở nên xác thịt, và ở giữa chúng ta.” Anh chị em có thấy Dòng dõi Thánh nằm ở đâu không? Dòng dõi Thánh đó mà ở lại với Lời.

230 Anh chị em những con người yếu đuối mà đang muốn thỏa hiệp với ma quỷ, với những khuôn mẫu của thế gian. (Tôi không nói với anh chị em ở đây.) Ở ngoài đó, những thầy giảng anh em biết rằng mình giảng thời phép lạ đã qua, anh em giảng rằng không có việc như là phép báp têm bằng Đức Thánh Linh, thật xấu hổ cho anh em, và tự xưng mình là Dòng dõi Áp-ra-ham.

231 Dòng dõi Thánh ở lại với Lời. Dòng dõi Thánh, không phải do người nam sinh ra, không liên quan gì đến nam hay nữ. Người đàn bà là giáo hội; không có việc gì với giáo hội. Ma-ri không liên quan gì với Dòng dõi đó. Cũng không liên hệ gì với giáo hội, cái gọi là tổ chức, không có liên quan gì với Dòng dõi đó. Nó được sinh ra từ cái gì? Không phải của một tổ chức, không phải Giám Lý, Báp-tít, Trưởng Lão, Công Giáo, Lutheran, vân vân.

232 Nhưng, được sinh ra từ Dòng dõi Thánh theo lời hứa của Đức Chúa Trời, đó là kẻ chiếm lấy cửa thành của quân thù. Nó đã được chiếm lấy cho người đó rồi. “Ví bằng các người cứ ở trong Ta, và Lời Ta ở trong các người, hãy cầu xin mọi điều mình muốn, thì các người sẽ được điều đó.” Thế đấy. Đó là lời hứa. Nó đã được thực hiện rồi.

233 Linh hồn quý báu của Ngài đã đi xuống địa ngục nơi mà tôi nên đi. Nhưng vào ngày thứ ba...Sam-sôn nhổ cửa thành vác trên lưng không có liên hệ gì với điều đó; Ngài đã chiếm các cửa địa ngục, các cửa của hầm mộ, và mọi thứ khác. Ngài đã không mang nó lên trên núi, nhưng Ngài hủy diệt nó. Ha-lê-lu-gia! Ngài đã chiếm hữu cửa thành quân thù.

234 Không khí đầy dẫy quyền lực của ma quỷ, ở trên, mà Thiên sứ hay không điều gì có thể đi xuống. Không thể có sự cầu thay, bởi vì huyết của những con dê sẽ không xóa tội lỗi đi. Nhưng chính Huyết của Ngài cất đi tội lỗi.

235 Và Ngài đã lên nơi Cao, dẫn theo các phu tù bị giam cầm. Ngài ban các ân tứ cho loài người. Bây giờ, mỗi người thuộc dòng dõi Áp-ra-ham mà đang muốn trả giá, đi xuống và ăn năn tội lỗi của họ, chịu phép báp-têm như Danh Chúa Jê-sus Christ để được tha tội mình, được đầy dẫy Đức Thánh Linh, và chịu đựng thử thách.

236 Và khi anh em lấy thế gian ra khỏi mình, những việc đó chết đi, mọi thứ mà sai trật, mọi việc mà dường như sai lầm, giống như phụ nữ với vấn đề mái tóc của họ, những người đàn ông với hành động kỳ cục của họ, và các giáo hội với những tổ chức của họ, và—và mục sư sẽ phục vụ cho các chấp sự của mình, và—và tất cả các loại việc đó. Một đám người thế tục nào đó của điều gì khác đi vào đó và khiến cho một mục sư tội nghiệp, đuổi ông ra khỏi nhà thờ.

237 Cứ tiếp tục, thưa mục sư. Xin Chúa ban phước cho ông. Cứ ở lại đúng với Lời. Không nhận gì cả.

238 Ngài đã lên nơi Cao. Ngài đã làm gì? Ngài đã cắt một lỗ thủng, một cái cổng, đó là, lời cầu nguyện của Dòng dõi Áp-ra-ham. Tại sao? Tại sao? Nếu chúng ta là Thân thể Đấng Christ, nếu chúng ta chết, chúng ta coi như chính mình đã chết và được chôn trong Đấng Christ, và được sống lại với Ngài trong sự sống lại. Ngài là Đầu của Thân thể. Đầu ở đâu thì Thân ở đó với Nó. Và sau đó, sáng nay, nơi mọi người đã làm điều đó, “được ngồi với Ngài trong các nơi ở trên trời,” với Dòng dõi Thánh. Ngợi khen Đức Chúa Trời.

239 Không cửa thành nào. Anh em không thể cầu nguyện tới mức độ này, và nói, “Ồ, ồ, đó là một lời.” Hừ-m. Chúng hạn chế anh em, ngay tại đó.

240 Nhưng nếu lòng chúng ta không lên án chúng ta; nếu chúng ta biết rằng mình đang bước đi trong điều răn của Đức Chúa Trời; chúng ta thấy đời sống mình được làm cho sạch; chúng ta thấy nó; mọi Lời mà Đức Chúa Trời đã truyền, chúng ta vâng giữ

Nó; thì các cổng thành của mọi kẻ thù đều bị chiếm hữu. “Vậy hãy cầu xin điều gì các người muốn, điều đó sẽ được ban cho các người.” “Người đó sẽ chiếm hữu cửa thành của quân thù mình.”
Ồ, thưa anh em, đó sẽ là một hội thánh tuyệt vời biết bao!

²⁴¹ Khi tôi trở lại Phoenix lần nữa, nếu Chúa cho phép tôi, tôi hi vọng, khi tôi bước vào đền tạm này, những chiếc ghế dài này sẽ được xếp đầy, và mọi chiếc ghế trong phong trào Phúc âm trọn vẹn trong thành phố này sẽ đầy những thánh đồ của Đức Chúa Trời hằng sống; trông giống như những Cơ-đốc nhân; nói chuyện như Cơ-đốc nhân; hành động như những Cơ-đốc nhân; có Thánh Linh của Đức Chúa Trời vận hành ở giữa chúng ta, đến chỗ, nếu có một người phạm tội, Đức Thánh Linh gọi ra ngay lúc ấy.

²⁴² Thánh Linh sẽ làm điều đó. Anh em đã thấy điều đó trong những hàng cầu nguyện, như trên bàn thờ ở đây. Nơi mà, phán, “Người phải trở về nơi đó và làm điều đó cho đúng với chồng người. Hãy đi, nói cho vợ người rằng người đã đi ra, đêm hôm trước, với một người đàn bà, đang ngồi trên một nơi *nào đó-nào đó*.” Nếu Thánh Linh làm điều đó ở đây, bằng sự bước đi trong Lời, hãy lắng nghe Tiếng êm dịu nhỏ nhẹ đó, Nó sẽ thực hiện việc ấy trong anh em. Anh em là Dòng dõi Áp-ra-ham. Thế thì, không có tội lỗi.

²⁴³ Hỡi thầy giảng, anh em há chẳng muốn thấy điều đó trong hội thánh của mình sao? Bước vào trong nhà thờ này, và nhìn xuống dọc theo *ở đây*, thấy cả đàn ông và đàn bà, tin kính, thánh thiện, đang ngồi đó thật sự mang quyền năng của Đức Chúa Trời. Tội lỗi không thể bước vào. Một người bước vào và ngồi xuống, Thánh Linh dấy lên và nói, “John Jones, anh đến từ một thành phố *gì đó*, một nơi *nào đó-nào đó*. Anh ấy ở đây để tìm kiếm sự chữa lành cho thân thể mình. Hiểu không? Anh ấy đã làm điều *nào đó* tại nơi *nào đó*. Anh ấy đã làm *điều này*, và anh ấy lấy...có, lấy lại *điều này*, và làm đúng *điều này*, thì Chúa sẽ chữa lành bệnh ung thư đó của anh. CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.” Chao ôi, chao ôi!

²⁴⁴ Xin cho tôi một hội thánh, xin cho tôi mười người, đầy đầy..., thật sự là những viên ngọc quý của Đức Chúa Trời, Dòng dõi Thánh, đưa họ đến với nhau, và xem thử điều gì sẽ xảy ra. Cho tôi nhà nhỏ này đầy những con người như thế, và tôi sẽ cho anh

em thấy một Sự sáng mà thế gian sẽ chạy đến với nó. Đúng thế. Đó là điều Đức Chúa Trời muốn chúng ta có. “Các người là một cái thành ở trên núi.” Anh em là Dòng dõi Thánh của Áp-ra-ham. “Nó sẽ chiếm được cửa thành của quân thù.”

245 Đau ốm, có một trường hợp dành cho sự đau ốm. Có một trường hợp dành cho những điều này. Và Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh, ở đây để tỏ lộ điều đó và cho anh em biết tại sao anh em không có được điều đó. Chúng ta có vấn đề gì vậy? Chúng ta không phải tự hỏi, “Nó sẽ làm việc ấy.” Nó đang làm điều đó rồi. Anh em làm gì?

246 Hãy xem nhà tiên tri đó. Người không lắng nghe tiếng gió thổi ào ào, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Ha-lê-lu-gia!”

247 Điều đó tốt. Bây giờ, nên nhớ, tôi không chê trách điều đó. Tôi hi vọng mọi người hiểu điều đó. Người nào đó nói, “Anh Branham không tin vào việc nói, ‘Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Ha-lê-lu-gia!’” Ồ, hãy nhìn tôi ở đây giờ này. Tôi tin vào sự la hét, nói tiếng lạ, nhảy múa trong Thánh Linh.

248 Nhưng, thưa anh em, khi anh em không nghe Tiếng êm dịu nhỏ nhẹ đó của Lời, đó là điều dồn anh em vào thế bí. Đó là sự việc.

249 Ê-li biết tất cả sự phục hưng này đang diễn ra bên ngoài. Nhưng ông đã...Điều đó không hề hấp dẫn ông ra bên ngoài với nó. Nhưng khi ông nghe Tiếng êm dịu nhỏ nhẹ đó của Đức Chúa Trời, thì ông bị thu hút. Và ông đã che mặt lại, bước ra. Tại sao? Ê-li là Dòng dõi Áp-ra-ham, đi theo Lời.

250 “Vị bằng các người cứ ở trong Ta, và những Lời Ta ở trong các người, thì hãy cầu xin mọi điều mình muốn, điều đó sẽ được thực hiện cho các người.”

Chúng ta hãy cúi đầu một lát để cầu nguyện.

251 Ô, thưa hội thánh, cách mà, khi tôi trải qua sự giảng dạy giống như thế, tôi cảm thấy tuyệt biết bao! Thánh Linh rời khỏi tôi, và tôi nhìn lại. Tôi thấy nhiều người mà thật sự muốn đi xuống lấy túi thức ăn từ con cái họ, đưa nó cho tôi. Tôi thấy những người phụ nữ trẻ ở đây, có lẽ với mái tóc ngắn. Họ muốn làm gì? Họ có thể làm bất cứ điều gì trên đời cho tôi, mà họ có

thế. Người đàn ông đang sống với người vợ như thế, và tôi chỉ cắt người đó ra thành từng mảnh, bằng Lời ấy, làm tổn thương người đó, lương tâm người đó bị cắn rứt. Và tuy nhiên người đó sẽ đi ra ngoài đây và làm việc như nô lệ, và gởi cho tôi phần mười của mình. Đúng. Điều đó khiến tôi cảm thấy, đây, tôi đau đến tận cùng xương thịt lúc ấy, anh em thấy đấy, điều gì, tôi đã nói điều gì? Tôi không muốn làm tổn thương. Không phải thế.

²⁵² Nhưng, ồ, anh em ơi, và anh chị em yêu dấu của tôi ơi, nếu đó là Lời Đức Chúa Trời, và đây là Thánh Linh của Ngài làm cho Lời đó trở nên sống động, đối với các bạn, điều gì sẽ xảy ra vào Ngày Phán xét? Tôi đang cố gắng để anh chị em sẵn sàng cho ngày đó. Xin vui lòng, xin vui lòng chỉ nhận Lời Ngài. Nếu tôi từng giảng điều gì không phải Lời, một lời hứa của Đức Chúa Trời, thế thì anh em có quyền đến với tôi. Nhưng đó là Lời. Và đó là bởi vì tôi yêu anh chị em.

²⁵³ Không phải vì tôi—tôi không muốn có anh chị em trong thuyền. Đó là bởi vì con thuyền sẽ không chở anh chị em qua. Anh em sẽ bị vỡ vụn ra, một trong những ngày này.

²⁵⁴ Anh em phải đến với sự Phán xét. “Phạm tội nhỏ nhất cũng như phạm hết các tội.” Và khi các bạn biết rằng điều gì đúng để làm, đó là Lời Đức Chúa Trời và lời hứa để làm điều đó, vậy thì các bạn không làm điều đó, thì nó như thế nào? Các bạn sẽ được yêu cầu đưa ra lý do, lúc đó thì sao? Khi Sứ điệp này sáng nay hướng các bạn về quang cảnh, vào Ngày Phán xét nơi xa kia, còn điều đó thì sao? Hãy suy nghĩ về điều đó, thưa các bạn. Các bạn có thể chết trước khi ngày đó chấm dứt. Hết thảy chúng ta đều có thể. Và một điều chắc chắn, là các bạn sẽ chết.

²⁵⁵ Ngày nọ tôi đứng nhìn mẹ tôi, tôi đang ôm bà trong tay. Trước đó tôi đã ôm bố một chút, và nhìn ông ra đi.

²⁵⁶ Tôi đã thấy họ đi xuống ở cuối con đường, những người nghĩ rằng họ thực sự ổn. Nói, “Ồ, Anh Branham, ồ, ước gì tôi có thể sống lâu hơn một chút!” Quá trễ rồi. Và nên nhớ, cái chết không thay đổi linh hồn, nó chỉ thay đổi nơi cư trú của nó. Và nếu bạn thấy rằng điều gì đó ở trong bạn, là hợp lý lúc này, nếu bạn thấy rằng điều gì đó ở trong bạn đang khiến cho bạn hành động cách ấy và cảm thấy cách ấy, giống như bạn không nên cảm thấy, hãy

ăn năn sáng nay. Bạn sẽ chứ, thưa bạn? Hãy đến. Là...Bạn không phải như thế. Bạn là một người khốn khổ. Hãy sống đời sống Dòng dõi Thánh thật sự. Đức Chúa Trời muốn có các bạn ngày hôm nay.

²⁵⁷ Mời bạn giơ tay lên, trong khi bạn cúi đầu, và lòng mình. Nói, “Anh Branham, tôi giơ tay lên với Chúa. Thành thật mà nói, từ tấm lòng tôi, đó là những gì tôi muốn trở thành. Đó thực sự là những gì tôi muốn có. Tôi đã—tôi đã bị rối tung lên ở đây và mọi thứ khác, nhưng thực sự tôi—tôi không muốn như thế. Tôi muốn trở thành những gì anh đã nói về sáng nay. Xin cầu nguyện cho tôi, Anh Branham. Tôi đang giơ tay lên với Chúa, không phải với anh, Anh Branham, nhưng với Chúa. Và trong lòng tôi, Ngài biết lòng tôi. Tôi khao khát trở thành loại Cơ đốc nhân mà anh đang nói về, Dòng dõi hoàng gia của Áp-ra-ham, qua Chúa Jêsus Christ.” Hãy giơ tay lên và nói, “Tôi sẽ...Xin cầu nguyện cho tôi, Anh Branham.” Xin Chúa ban phước cho anh. Xin Chúa ban phước cho anh. Chắc chắn Ngài sẽ làm điều đó cho anh em.

²⁵⁸ Lạy Thiên Phụ của chúng con, trong Ánh Sáng của Lời Ngài, trong quyền năng của sự sống lại của Ngài! Và con nhận biết, lạy Chúa, rằng những người tội nghiệp đã nhiều lần bị đẩy ra khỏi đây, qua những cách khác nhau...Những người hầu như không biết làm điều gì; người này đến, nói điều này; và người kia đến, nói điều khác.

²⁵⁹ Và ở đây tại Phoenix, thành phố tuyệt vời này của—của, ồ, du khách, nơi mà mọi thứ từ khắp đất nước đổ dồn về đây, cả thể chất và thuộc linh. Đứng trên núi, ngày nọ, và suy nghĩ bao nhiêu lần Danh Đức Chúa Trời bị sử dụng vô ích trong một ngày ở dưới đây, bao nhiêu tội tà dâm đã phạm, bao nhiêu tội lỗi và rác rưởi trên đường phố ở đây, và các quán bán rượu và rào chắn bay đi, và mọi thứ, nhiều người trong họ tự xưng là tín hữu, Cơ đốc nhân!

²⁶⁰ Phụ nữ xuống phố, với điếu thuốc trên tay. Bước đi với bộ quần áo vô đạo đức trên người, khi Ngài đã phán nó hôi thối trước mặt Ngài, “Đó là một điều gớm ghiếc,” giống như một chỗ đi tiểu hôi thối, ô uest, dơ dáy, cũ kỹ ở đâu đó. Ôi Chúa, làm sao

một người phụ nữ tuyên bố có Đức Thánh Linh lại có thể làm một việc như vậy, và biết rằng trước mũi của Đấng Cứu Rỗi, điều đó hôi thối, như thế không? Làm sao Ngài có thể có một thứ như vậy trong Vương quốc của Ngài? Lạy Cha, nếu họ chỉ biết, họ cách xa Nó một triệu dặm.

²⁶¹ Con cầu xin, Chúa ôi, xin thương xót. Không ai muốn đi đến với tôn giáo hư mất đó. Không ai muốn đi xuống đó, Cha ôi. Xin đem điều đó cách xa chúng con. Nhưng xin giáng xuống trong lòng một người tốt đẹp đó, người nam đó, người nữ đó, một người đàn ông hay người phụ nữ có lòng nhân từ và tử tế và tốt bụng, và đã vừa bị ma quỷ lừa dối. Ma quỷ đã làm điều đó.

²⁶² Ó Sa-tan, ta nghịch cùng người, bởi vì người là kẻ thù của Chúa ta. Người là kẻ thù nghịch của Lời Ngài. Và ta bắt người, bởi Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, như một hữu thể hay chết, biết rằng ta không có quyền năng trong chính ta. Ta không có quyền năng để ngăn cản người. Ta không có quyền làm bất cứ người nào trong những người nữ này được thanh sạch, bất cứ người nào trong những người đàn ông này, đang lắng nghe băng ghi âm này, hay—hay là ở bất cứ nơi đâu. Ta không có cách gì để làm cho họ trong sạch. Ta không có quyền. Nhưng ta thật sự có thẩm quyền của Lời Đức Chúa Trời, là một đày tớ, để rao giảng Nó, và có nghĩa vụ phải dùng thẩm quyền ấy. Người cảnh sát này bên ngoài đây cũng không có quyền năng bắt xe hơi dừng lại, nhưng anh ta có thẩm quyền để làm điều đó.

²⁶³ Và, hỡi Sa-tan, người có thể hãm phanh của người lại, bởi vì ta buộc tội người, bởi Chúa Jêsus Christ, rằng người hãy buông tha những người này, khắp thế gian, bất cứ nơi nào Sứ điệp này có thể đến. Hãy buông tha họ. Ta tuyên bố, rằng họ đã được mua. Họ không phải là con người của chính họ. Họ được mua bằng giá, của Dòng dõi Thánh Áp-ra-ham, Đức Chúa Jêsus.

²⁶⁴ Người là kẻ đạo đức giả bản thủ, hôi hám, ô uế, kẻ lừa dối loài người, dẫn đường những kẻ mù quáng vào hầm hố của địa ngục, hãy buông tha họ. Ta buộc người, bởi Đức Chúa Trời hằng sống, bởi Cửa Lẽ của Con Ngài, là Chúa Jêsus, người hãy buông tha họ, để linh hồn họ có thể được ban ơn phước Ngài và với sự Hiện diện của Ngài, hầu cho họ có thể chiếm được cửa thành

của mọi quân thù. [Băng trống—Bt.] Người để họ chờ đợi *điều này, điều kia*, hay *điều nọ*, hay một số người thánh khiết chạm đến, hoặc điều gì khác, nhưng ta đang nói người sẽ mất khả năng nắm giữ.

²⁶⁵ Làm sao sự đau ốm có thể đứng trong sự xúc dầu như thế này? Chỉ khi họ khước từ nhìn xa hơn vào lời hứa giống như tổ phụ Áp-ra-ham đã làm, khi ông có thể nhìn thấy Ngài trong một hình bóng cách xa hàng trăm năm, đang đến.

²⁶⁶ Hãy buông họ ra. Nhân Danh Chúa Jêsus Christ, hãy để họ đi.

²⁶⁷ Cầu xin quyền năng của Đức Chúa Trời, sự hiểu biết Lời, khi họ được rửa sạch sáng nay bởi Lời, xin cho sự hiểu biết về việc giữ Lời Đức Chúa Trời và những lời hứa của Ngài đúng đắn, một sự nắm giữ mà không thể bị phá vỡ bởi Sa-tan. Xin cho mỗi người giữ vững lời hứa đó, nói, “Đây là Nó. Tôi đang nắm giữ Nó. Đức Chúa Trời đã lập lời hứa. Tôi là dòng dõi của Áp-ra-ham. Làm sao tôi có thể nghi ngờ lời hứa của Ngài?” Và tiến lên ngay, qua Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta. A-men.

Tôi yêu Ngài...

²⁶⁸ Nó đang bị cắt sáng nay, thưa các bạn. Chúng ta hãy thờ phượng giờ này một cách êm dịu.

Bởi vì Ngài yêu tôi trước
Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
Trên cây Thập tự.

²⁶⁹ Điều đó hầu như có thể được, không phải sự báng bổ, chắc chắn không... Đây là—là sự sùng đạo. Chúng ta hãy đưa tay lên với Đấng chúng ta yêu mến. Và nói:

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài
Bởi vì Ngài yêu tôi trước
Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi
Trên cây Thập tự.

²⁷⁰ Bây giờ, với mỗi người đàn bà hay cô gái ở đây, đây là bàn tay tôi. Chúa yêu các chị em. Với mỗi người đàn ông hay thanh niên ở đây, Chúa yêu anh em. Tôi yêu mến anh chị em. Bây giờ, tôi không thể vươn ra và nắm lấy từng bàn tay của các bạn, nhưng Đức Chúa Trời bày tỏ cho các bạn điều tôi muốn nói. Trong khi

chúng ta hát lại bài hát đó, chỉ quay lại và bắt tay với người nào đó. “Ấy là tại điều này mà thiên hạ sẽ nhận biết các người là môn đồ Ta, khi các người có tình yêu thương, với nhau.”

Tôi...

...mua sự cứu rỗi của tôi

Trên cây Thập tự.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài

Bởi vì Ngài yêu tôi trước

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi

Trên cây Thập tự.

²⁷¹ Anh chị em yêu Ngài chứ? Cảm giác êm dịu đó của Đức Thánh Linh! Lời là một tiến trình thanh tẩy, thật sự tẩy rửa anh chị em, làm cho anh chị em thành con người mới, cắt đi tất cả. Lời sắc hơn gươm hai lưỡi, cắt bì, cắt đi mọi điều thuộc về thế gian. Hiểu không? Rồi chúng ta cảm thấy thanh sạch, được tẩy sạch, tiếp nhận và tin Ngài. Đó là cách chúng ta có thể hát:

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài

Bởi vì Ngài yêu tôi trước

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi

Trên Thập tự.

²⁷² Bài đó hay không? Tôi thật sự yêu Ngài hết lòng. Hiểu không? Chúng ta hãy thử hát lại bài đó, nào, mọi người, thật sự, hát cao giọng hết sức bây giờ.

Tôi yêu Ngài, tôi yêu Ngài

Bởi vì Ngài yêu tôi trước

Và đã mua chuộc sự cứu rỗi tôi

Trên cây Thập tự...

*VÀ DÒNG DỜI NGƯỜI SẼ CHIẾM ĐƯỢC
CỬA THÀNH CỬA QUÂN THÙ VIE62-0121M*

(And Thy Seed Shall Possess The Gate Of His Enemy)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 21 tháng Giêng, năm 1962, tại Đền tạm Đức Tin ở Phoenix, Arizona, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org